

Официален вестник на Европейския съюз

L 112

Издание
на български език

Законодателство

Година 63
8 април 2020 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

- ★ Решение № 1/2015 на Съвместния ветеринарен комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти от 17 декември 2015 година по отношение на изменението на допълнения 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 и 11 към приложение 11 към споразумението [2020/498] 1

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшестват от звездичка.

II

(Незаконодателни актове)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ОТ ОРГАНИТЕ, СЪЗДАДЕНИ С МЕЖДУНАРОДНИ СПОРАЗУМЕНИЯ

РЕШЕНИЕ № 1/2015 НА СЪВМЕСТНИЯ ВЕТЕРИНАРЕН КОМИТЕТ, СЪЗДАДЕН ПО СИЛАТА НА СПОРАЗУМЕНИЕТО МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКАТА ОБЩНОСТ И КОНФЕДЕРАЦИЯ ШВЕЙЦАРИЯ ОТНОСНО ТЪРГОВИЯТА СЪС СЕЛСКОСТОПАНСКИ ПРОДУКТИ**от 17 декември 2015 година****по отношение на изменението на допълнения 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 и 11 към приложение 11 към споразумението [2020/498]**

СЪВМЕСТНИЯТ ВЕТЕРИНАРЕН КОМИТЕТ,

като взе предвид Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти ⁽¹⁾, и по-специално член 19, параграф 3 от приложение 11 към него,

като има предвид, че:

- (1) Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти (наричано по-долу „Споразумението относно селското стопанство“) влезе в сила на 1 юни 2002 г.
- (2) Съгласно член 19, параграф 1 от приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство Съвместният ветеринарен комитет, създаден по силата на Споразумението относно селското стопанство (наричан по-долу „Съвместният ветеринарен комитет“), отговаря за разглеждането на всички въпроси, възникнали във връзка с посоченото приложение и с неговото прилагане, както и за изпълнението на предвидените в него задачи. С член 19, параграф 3 от посоченото приложение Съвместният ветеринарен комитет се оправомощава да изменя допълненията, по-специално с цел тяхното приспособяване и осъвременяване.
- (3) С Решение № 2/2003 на Съвместния ветеринарен комитет ⁽²⁾ допълнения 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 11 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство бяха изменени за първи път.
- (4) С Решение № 1/2013 на Съвместния ветеринарен комитет ⁽³⁾ допълнения 1, 2, 3, 5, 6 и 10 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство бяха изменени за последен път.
- (5) След последното изменение на допълнения 1, 2, 3, 5, 6 и 10 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство с Решение № 1/2013 на Съвместния ветеринарен комитет, редица законодателни разпоредби на Европейския съюз и на Швейцария бяха изменени или актуализирани. С оглед на мащаба на внесените изменения, препратките към законодателните актове са актуализирани.

⁽¹⁾ ОВ L 114, 30.4.2002 г., стр. 132.

⁽²⁾ Решение № 2/2003 на Съвместния ветеринарен комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти от 25 ноември 2003 г. за изменение на допълнения 1, 2, 3, 4, 5, 6 и 11 от приложение 11 към споразумението (2004/78/ЕО) (ОВ L 23, 28.1.2004 г., стр. 27).

⁽³⁾ Решение № 1/2013 на Съвместния ветеринарен комитет, създаден по силата на Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно търговията със селскостопански продукти от 22 февруари 2013 г. по отношение на изменението на допълнения 1, 2, 3, 5, 6 и 10 от приложение 11 към споразумението (2013/479/ЕО) (ОВ L 264, 5.10.2013 г., стр. 1).

- (6) На 1 януари 2013 г. Федералната ветеринарна служба бе преместена във Федералния департамент по вътрешните работи, като на 1 януари 2014 г. бе слята с Отдела за безопасност на храните на Федералната служба за обществено здраве, формирайки нова служба. Новата служба носи името Федерална служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси. В резултат на сливането редица законодателни текстове трябваше да бъдат изменени.
- (7) Швейцария представи на Съвместния ветеринарен комитет своя план, съдържащ мерките, които тя възнамерява да предприеме за одобряване на своите предприятия в съответствие с член 3 от Директива 2009/158/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾. Съгласно разпоредбите на споразумението Съвместният ветеринарен комитет е компетентен да признае този план.
- (8) До 31 декември 2014 г. Швейцария може да ползва дерогация по отношение на изследването за откриване наличието на *Trichinella* в кланични трупове и месо от домашни свине, предназначени за утаяване и клане в кланици с малък капацитет. Тези кланични трупове и месо, както и получените от тях месни продукти, носят специален здравен печат и не могат да бъдат обект на търговия с държавите — членки на Европейския съюз, в съответствие с разпоредбите на член 9а от Наредбата на Федералния департамент по вътрешните работи (DFI) от 23 ноември 2005 г. относно храните от животински произход (RS 817.022.108). С Регламент (ЕС) № 216/2014 ⁽⁵⁾ на Комисията се внасят изменения в специфичните правила, приложими по отношение на официалния контрол за наличие на *Trichinella* в месото, и се предвижда да се разреши отложеното прилагане на някои разпоредби. За да се позволи постепенното приспособяване на действащите швейцарски практики, е желателно възможността за ползване на дерогация по отношение на изследването за откриване наличието на *Trichinella* да бъде удължена до 31 декември 2016 г.
- (8а) За да се избегне прекъсване на съществуващите и добре функциониращи практики и да се осигури правна приемственост, която не би предизвикала никакви предвидими отрицателни последици, е уместно това решение да се прилага със задна дата, считано от 1 януари 2015 г.
- (9) Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.
- (10) Допълнения 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 и 11 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство следва да бъдат съответно изменени,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Допълнения 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10 и 11 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се изменят в съответствие с приложения I—IX към настоящото решение.

Член 2

Досието, подадено от Швейцария във връзка с плана, съдържащ мерките, които тя възнамерява да предприеме за одобряване на своите предприятия в съответствие с член 3 от Директива 2009/158/ЕО, се счита за съвместимо с изискванията на Директива 2009/158/ЕО.

Член 3

Настоящото решение, съставено в два екземпляра, се подписва от съпредседателите или от други лица, които са упълномощени да действат от името на страните по Споразумението относно селското стопанство.

⁽⁴⁾ Директива 2009/158/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за вътреобщностната търговия и вноса от трети държави на домашни птици и яйца за люпене (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 74).

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 216/2014 на Комисията от 7 март 2014 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2075/2005 относно установяване на специфични правила за официалния контрол на трихинели (*Trichinella*) в месото (ОВ L 69, 8.3.2014 г., стр. 85).

Член 4

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

То се прилага със задна дата, считано от 1 януари 2015 г.

Съставено в Берн на 17 декември 2015 година.

За Конфедерация Швейцария
Lorenzo TERZI

За Европейския съюз
Hans WYSS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Допълнение 1 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 1

МЕРКИ ЗА БОРБА/НОТИФИЦИРАНЕ ЗА БОЛЕСТИ

I. Шап

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2003/85/ЕО на Съвета от 29 септември 2003 г. относно мерки на Общността за борба с болестта шап и за отмяна на Директива 85/511/ЕИО и Решения 89/531/ЕИО и 91/665/ЕИО, и за изменение на Директива 92/46/ЕИО (ОВ L 306, 22.11.2003 г., стр. 1).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10б (цели на борбата, мерки срещу силно заразните епизоотии) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2 (силно заразни епизоотии), 49 (работа с микроорганизми, които са патогенни за животните), 73 и 74 (почистване, дезинфекция и обеззаразяване), 77—98 (общи разпоредби относно силно заразните епизоотии), 99—103 (специфични мерки за борба с болестта шап) от нея; 3. Наредба от 28 юни 2000 г. относно организацията на Федералния департамент по вътрешните работи (Org DFI; RS 172.212.1), и по-специално член 12 (референтна лаборатория, вписване, контрол и предлагане на ваксина срещу болестта шап) от нея.

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Комисията и Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси се уведомяват взаимно за всяко свое намерение да извършват спешни ваксинации. В изключително спешни случаи нотифицирането включва взетото решение и правилата и процедурите за неговото прилагане. Във всички случаи при първа възможност се провеждат консултации в рамките на Съвместния ветеринарен комитет.
2. Съгласно член 97 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария разполага с план за действие в спешни случаи, публикуван на уебсайта на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.
3. Съвместната референтна лаборатория за идентифициране на вируса на шап е: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Обединеното кралство. Швейцария покрива дължимите от нея разходите за дейностите, извършвани от лабораторията в това ѝ качество. Функциите и задачите на лабораторията са тези, посочени в приложение XVI към Директива 2003/85/ЕО.

II. Класическа чума по свинете

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2001/89/ЕО на Съвета от 23 октомври 2001 г. относно мерки на Общността за борба с класическата чума по свинете (ОВ L 316, 1.12.2001 г., стр. 5).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10б (цели на борбата, мерки срещу силно заразните епизоотии) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2 (силно заразни епизоотии), 40—47 (унищожаване на странични животински продукти), 49 (работа с микро-организми, които са патогенни за животните), 73 и 74 (почистване и дезинфекция), 77—98 (общи разпоредби относно силно заразните епизоотии), 116—121 (констатиране на чумата по свинете по време на клане, специфични мерки за борба с чумата по свинете) от нея; 3. Наредба от 28 юни 2000 г. относно организацията на Федералния департамент по вътрешните работи (Org DFI; RS 172.212.1), и по-специално член 12 (референтна лаборатория) от нея; 4. Наредба от 25 май 2011 г. за унищожаване на страничните животински продукти (OESPA; RS 916.441.22).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Комисията и Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси се уведомяват взаимно за всяко свое намерение да извършват спешни ваксинации. При първа възможност се провеждат консултации в рамките на Съвместния ветеринарен комитет.
2. При необходимост, съгласно член 117, параграф 5 от Наредбата относно епизоотиите, Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси определя технически разпоредби за прилагане относно маркирането и обработката на месо, идващо от защитни и надзорни зони.
3. Съгласно член 121 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария разполага с план за изкореняване на класическата чума по свинете при дивите прасета в съответствие с членове 15 и 16 от Директива 2001/89/ЕО.
4. Съгласно член 97 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария разполага с план за действие в спешни случаи, публикуван на уебсайта на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.
5. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 21 от Директива 2001/89/ЕО и член 57 от Закона относно епизоотиите.
6. При необходимост, съгласно член 89, параграф 2 от Наредбата относно епизоотиите Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси определя технически разпоредби за прилагане относно серологичните проверки на свинете в защитните и надзорните зони в съответствие с глава IV от приложението към Решение 2002/106/ЕО на Комисията ^(*).
7. Съвместната референтна лаборатория за класическа чума по свинете е: Institut für Virologie der Tierärztlichen Hochschule Hannover, 15 Bünteweg 17, 30559 Ханوفر, Германия. Швейцария покрива дължимите от нея разходи за дейностите, извършвани от лабораторията в това ѝ качество. Правомощията и задачите на лабораторията са тези, посочени в приложение IV към Директива 2001/89/ЕО.

III. Африканска чума по свинете

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2002/60/ЕО на Съвета от 27 юни 2002 г. за определяне на специфични разпоредби за борба с африканската чума по свинете и за отмяна на Директива 92/119/ЕИО относно болестта на Тешен и африканската чума по свинете (ОВ L 192, 20.7.2002 г., стр. 27).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10б (цели на борбата, мерки срещу силно заразните епизоотии) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2 (силно заразни епизоотии), 40 и 47 (унищожаване на странични животински продукти), 49 (работа с микроорганизми, които са патогенни за животните), 73 и 74 (почистване и дезинфекция), 77—98 (общи разпоредби относно силно заразните епизоотии), 116—121 (констатиране на чумата по свинете по време на клане, специфични мерки за борба с чумата по свинете) от нея; 3. Наредба от 28 юни 2000 г. относно организацията на Федералния департамент по вътрешните работи (Org DFI; RS 172.212.1), и по-специално член 12 (референтна лаборатория) от нея; 4. Наредба от 25 май 2011 г. за унищожаване на страничните животински продукти (OESPA; RS 916.441.22).

B. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Референтната лаборатория на Европейския съюз за африканска чума по свинете е: Centro de Investigación en Sanidad Animal, 28130 Valdeolmos, Мадрид, Испания. Швейцария покрива дължимите от нея разходите за дейностите, извършвани от лабораторията в това й качество. Правомощията и задачите на лабораторията са тези, посочени в приложение V към Директива 2002/60/ЕО.
2. Съгласно член 97 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария разполага с план за действие в спешни случаи, публикуван на уебсайта на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.
3. При необходимост, съгласно член 89, параграф 2 от Наредбата относно епизоотиите Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси определя технически разпоредби за прилагане относно правилата за диагностициране на африканската чума по свинете в съответствие с разпоредбите на Решение 2003/422/ЕО на Комисията ^(**).
4. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 20 от Директива 2002/60/ЕО и член 57 от Закона относно епизоотиите.

IV. Африканска чума по конете

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 92/35/ЕИО на Съвета от 29 април 1992 г. за определяне на правила за контрол и мерките за борба с болестта Африканска чума по конете (ОВ L 157, 10.6.1992 г., стр. 19).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10б (цели на борбата, мерки срещу силно заразните епизоотии) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2 (силно заразни епизоотии), 49 (работа с микроорганизми, които са патогенни за животните), 73 и 74 (почистване, дезинфекция и обеззаразяване), 77—98 (общи разпоредби относно силно заразните епизоотии), 112—112е (специфични мерки за борба с африканската чума по конете) от нея; 3. Наредба от 28 юни 2000 г. относно организацията на Федералния департамент по вътрешните работи (Org DFI; RS 172.212.1), и по-специално член 12 (референтна лаборатория) от нея; 4. Наредба от 25 май 2011 г. за унищожаване на страничните животински продукти (OESPA; RS 916.441.22).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Ако особено тежка епизоотична болест се развие в Швейцария, Съвместният ветеринарен комитет заседава с цел обсъждане на ситуацията. Компетентните швейцарски органи поемат ангажмента да вземат мерките, сметнати за необходими в светлината на това обсъждане.
2. Съвместната референтна лаборатория за африканска чума по конете е: Laboratorio de Sanidad y Producción Animal, Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación, 28110 Algete, Мадрид, Испания. Швейцария покрива дължимите от нея разходите за дейностите, извършвани от лабораторията в това ѝ качество. Функциите и задачите на лабораторията са тези, посочени в приложение III към Директива 92/35/ЕИО.
3. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 16 от Директива 92/35/ЕИО и член 57 от Закона относно епизоотиите.
4. Съгласно член 97 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария разполага с план за действие в спешни случаи, публикуван на уебсайта на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.

V. Инфлуенца по птиците

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2005/94/ЕО на Съвета от 20 декември 2005 г. относно мерки на Общността за борба с инфлуенцата по птиците и за отмяна на Директива 92/40/ЕИО (ОВ L 10, 14.1.2006 г., стр. 16).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10б (цели на борбата, мерки срещу силно заразните епизоотии) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него;

Европейски съюз	Швейцария
	2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2 (силно заразни епизоотии), 49 (работа с микроорганизми, които са патогенни за животните), 73 и 74 (почистване, дезинфекция и обеззаразяване), 77—98 (общи разпоредби относно силно заразните епизоотии), 122—122e (специфични мерки за борба с инфлуенцата по птиците) от нея; 3. Наредба от 28 юни 2000 г. относно организацията на Федералния департамент по вътрешните работи (Org DFI; RS 172.212.1), и по-специално член 12 (референтна лаборатория) от нея.

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Референтната лаборатория на Европейския съюз за инфлуенца по птиците е: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Обединеното кралство. Швейцария покрива дължимите от нея разходите за дейностите, извършвани от лабораторията в това ѝ качество. Функциите и задачите на лабораторията са тези, посочени в точка 2 от приложение VII, към Директива 2005/94/ЕО.
2. Съгласно член 97 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария разполага с план за действие в спешни случаи, публикуван на уебсайта на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.
3. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 60 от Директива 2005/94/ЕО и член 57 от Закона относно епизоотиите.

VI. Ньюкаслска болест

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 92/66/ЕИО на Съвета от 14 юли 1992 г. за въвеждането на мерки на Общността за борба с нюкаслската болест (ОВ L 260, 5.9.1992 г., стр. 1).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10б (цели на борбата, мерки срещу силно заразните епизоотии) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2 (силно заразни епизоотии), 40 и 47 (унищожаване на странични животински продукти), 49 (работа с микроорганизми, които са патогенни за животните), 73 и 74 (почистване, дезинфекция и обеззаразяване), 77—98 (общи разпоредби относно силно заразните епизоотии), 123—125 (специфични мерки за борба с нюкаслската болест) от нея; 3. Наредба от 28 юни 2000 г. относно организацията на Федералния департамент по вътрешните работи (Org DFI; RS 172.212.1), и по-специално член 12 (референтна лаборатория) от нея; 4. Наредба от 25 май 2011 г. за унищожаване на страничните животински продукти (OESPA; RS 916.441.22).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Референтната лаборатория на Европейския съюз за нюкасълска болест е: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Обединеното кралство. Швейцария покрива дължимите от нея разходи за дейностите, извършвани от лабораторията в това ѝ качество. Правомощията и задачите на лабораторията са тези, посочени в приложение V към Директива 92/66/ЕИО.
2. Съгласно член 97 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария разполага с план за действие в спешни случаи, публикуван на уебсайта на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.
3. Информацията, предвидена в членове 17 и 19 от Директива 92/66/ЕИО, е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.
4. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по специално с член 22 от Директива 92/66/ЕИО и член 57 от Закона относно епизоотиите.

VII. Болести по рибите и мекотелите

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни (ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10 (мерки срещу епизоотиите) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 3—5 (упоменаваните епизоотии), 21—23 (регистрация на стопанствата за аквакултури, наблюдение на персонала и други задължения, наблюдение на здравословното състояние), 61 (задължения на титулярите на права на риболов и на органите за наблюдение на риболова), 62—76 (общи мерки за борба срещу болестите), 277—290 (общи и специфични мерки, отнасящи се до болестите по рибите, диагностична лаборатория) от нея.

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Понастоящем в Швейцария изкуствено отглеждане на стриди не се практикува. Ако се появят случаи на бонамиоза и мартеилиоза, Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси се задължава да предприеме необходимите спешни мерки в съответствие с нормативната уредба на Европейския съюз на основание на член 57 от Закона за епизоотиите.
2. С оглед борба с болестите по рибите и мекотелите Швейцария прилага Наредбата относно епизоотиите, и по-специално член 61 (задължения на титулярите на права на риболов и на органите за наблюдение на риболова), членове 62—76 (общи мерки за борба срещу болестите), членове 277—290 (специфични мерки, отнасящи се до болестите по рибите, диагностична лаборатория), както и член 291 (епизоотии, подлежащи на контрол) от нея.
3. Референтната лаборатория на Европейския съюз за болестите по ракообразните е: Centre for Environment, Fisheries & Aquaculture Science (CEFAS), Weymouth Laboratory, Обединеното кралство. Референтната лаборатория на Европейския съюз за болестите по рибите е: National Veterinary Institute, Technical University of Denmark, Høngøvej 2, 8200 Århus, Дания. Референтната лаборатория на Европейския съюз за болестите по мекотелите е: Laboratoire IFREMER, BP 133, 17390 La Tremblade, Франция. Швейцария покрива дължимите от нея разходи за дейностите, извършвани от тези лаборатории в това им качество. Функциите и задачите на лабораториите са тези, посочени в част I от приложение VI към Директива 2006/88/ЕО.

4. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 58 от Директива 2006/88/ЕО и член 57 от Закона относно епизоотиите.

VIII. Трансмисивни спонгиформни енцефалопatii

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопatii (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1);	1. Наредба от 23 април 2008 г. относно защитата на животните (ОРАп; RS 455.1), и по-специално член 184 (методи на зашеметяване) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (ОПЕ; RS 916.443.10); 3. Закон от 9 октомври 1992 г. относно хранителните продукти и предметите за ежедневна употреба (LDAI; RS 817.0), и по-специално членове 24 (инспекция и вземане на проби) и 40 (контрол на хранителните продукти) от него; 4. Наредба от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи относно хранителните продукти от животински произход (RS 817.022.108), и по-специално членове 4 и 7 (части от кланичния труп, чието използване е забранено) от нея; 5. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (ОФЕ; RS 916.401), и по-специално членове 6 (определения и съкращения), 34 (патент), 61 (задължение за обявяване), 130 (наблюдение на швейцарските стада), 175—181 (трансмисивни спонгиформни енцефалопatii), 297 (вътрешно прилагане), 301 (задачи на кантоналния ветеринарен лекар), 302 (официален ветеринарен лекар) и 312 (диагностични лаборатории) от нея; 6. Наредба от 26 октомври 2011 г. на Федералния департамент по икономически въпроси, образование и научни изследвания относно каталога за фуражите (OLALA; RS 916.307.1), и по-специално член 21 (отклонения, вземане на проби, методи за анализ и транспорт), приложение 1.2, номер 15 (продукти от сухоземни животни), номер 16 (риби, други морски животни, продукти и странични продукти от тях) и приложение 4.1 (вещества, чието пускане в обращение и използване е ограничено или забранено) от нея; 7. Наредба от 25 май 2011 г. за унищожаване на страничните животински продукти (OESPA; RS 916.441.22).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Референтната лаборатория на Европейския съюз за трансмисивни спонгиформни енцефалопatii (TCE) е: Animal Health and Veterinary Laboratory Agency AHVLA Corporate Headquarters (Weybridge), Woodham Lane, New Haw, Addlestone, Surrey, KT15 3NB, Обединеното кралство. Швейцария покрива дължимите от нея разходите за дейностите, извършвани от лабораторията в това ѝ качество. Правомощията и задачите на лабораторията са тези, посочени в глава Б от приложение X към Регламент (ЕО) № 999/2001.

2. Съгласно член 57 от Закона относно епизоотиите Швейцария разполага с план за действие в спешни случаи за прилагане на мерките за борба с ТСЕ.
3. Съгласно член 12 от Регламент (ЕО) № 999/2001 в държавите — членки на Европейския съюз, всяко животно, за което има съмнения, че е заразено с ТСЕ, се поставя под официална забрана за придвижване, докато не станат известни резултатите от клиничното и епидемиологично изследване, извършвано от компетентния орган, или се умъртвява за лабораторно изследване под официален контрол.

В съответствие с членове 179б и 180а от Наредбата относно епизоотиите, Швейцария забранява клането на животни, за които има съмнения, че са заразени с ТСЕ. Такива животни трябва да бъдат умъртвявани без проливане на кръв и изгаряни, като мозъкът им трябва да се подложи на изпитване в швейцарската референтна лаборатория за ТСЕ.

Съгласно член 10 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария е въвела система за единна, цялостна и постоянна идентификация за животните от рода на едрия рогат добитък, която позволява да се открие майката на животните и стадото им на произход и да се установи, че те не произхождат пряко от женски животни, за които има съмнение или е известно, че са засегнати от спонгиозна енцефалопатия по говедата (СЕГ).

Съгласно член 179в от Наредбата относно епизоотиите Швейцария умъртвява животните, засегнати от СЕГ, най-късно в края на производствената фаза, всички животни от рода на едрия рогат добитък, родени в периода една година преди и една година след раждането на заразено животно, и които през този период са били част от стадото, както и цялото пряко потомство на заразените крави, родено в двете години, предшестващи диагностицирането.

4. Съгласно член 180б от Наредбата относно епизоотиите Швейцария умъртвява животните, засегнати от скрейпи, техните майки, прякото потомство на заразени майки, както и всички други овце и кози от стадото, с изключение на:

— овцете, които имат поне един алел ARR и нито един алел VRQ; и

— животните на възраст под два месеца, предназначени изключително за клане. Главата и органите от коремната кухня на тези животни се унищожават в съответствие с разпоредбите на Наредбата за унищожаване на страничните животински продукти (OESPA; RS 916.441.22).

По изключение, при породи, които наброяват малък брой животни, може да не се пристъпва към умъртвяване на стадото. По изключение, при породи, които наброяват малък брой животни, може да не се пристъпва към умъртвяване на стадото. В този случай стадото се подлага на официално ветеринарно наблюдение в продължение на две години, по време на което два пъти годишно се извършва клиничен преглед на животните в стадото. Ако през този период животни се подлагат на умъртвяване, техните глави, включително сливиците им, се анализират в швейцарската референтна лаборатория за ТСЕ.

Тези мерки подлежат на преразглеждане в зависимост от резултатите от наблюдението на здравословното състояние на животните. По-специално, ако бъде открит нов случай на болестта в стадото, периодът на наблюдение се удължава.

В случай на потвърждаване на случай на СЕГ по овцете или козите Швейцария се задължава да прилага мерките, предвидени в приложение VII от Регламент (ЕО) № 999/2001.

5. Съгласно член 7 от Регламент (ЕО) № 999/2001 държавите — членки на Европейския съюз, забраняват използването на преработени животински протеини за храненето на селскостопански животни, отглеждани, угодвани или развъждани за производство на хранителни продукти. В държавите — членки на Европейския съюз, се прилага пълна забрана за използването на животински протеини за храненето на преживни животни.

Съгласно член 27 от Наредбата за унищожаване на страничните животински продукти (OESPA) Швейцария въведе пълна забрана за използването на животински протеини за храненето на селскостопански животни.

6. Съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 999/2001 и в съответствие с глава А от приложение III към посочения регламент държавите — членки на Европейския съюз, въвеждат годишна програма за мониторинг на СЕГ. Тази програма включва бързи тестове за СЕГ, извършвани върху животни от рода на едрия рогат добитък на възраст над 24 месеца, заклани в резултат на спешни мерки, умрели в стопанството или признати за болни по време на инспекцията ante mortem, както и върху всички животни на възраст над 30 месеца, заклани за консумация от човека.

Бързите тестове за СЕГ, използвани от Швейцария, са изброени в глава В от приложение X към Регламент (ЕО) № 999/2001.

Съгласно член 176 от Наредбата относно епизооитите Швейцария извършва задължителни бързи тестове за СЕГ върху всички животни от рода на едрия рогат добитък на възраст над 48 месеца, които са умрели или убити поради причини различни от клане, закарани са в клиниката болни или след пътнотранспортни произшествия.

7. Съгласно член 6 от Регламент (ЕО) № 999/2001 и в съответствие с глава А от приложение III към посочения регламент държавите — членки на Европейския съюз, въвеждат годишна програма за мониторинг на скрейпи.

По силата на разпоредбите на член 177 от Наредбата относно епизооитите Швейцария въведе програма за мониторинг на ТСЕ по овцете и козите на възраст над 12 месеца. В периода от юни 2004 г. до юли 2005 г. бяха изследвани животните, заклани в резултат на спешни мерки, умрели в стопанството или признати за болни по време на инспекцията ante mortem, както и животните, заклани за консумация от човека. Тъй като всички проби са дали отрицателни резултати за СЕГ, мониторингът е бил продължен чрез вземане на проби от животните, за които има клинични подозрения, от животните, заклани в резултат на спешни мерки, и от животните, умрели в стопанството.

Признаването на сходството на законодателствата по отношение на наблюдението на ТСЕ по овцете и козите ще бъде преразгледано в рамките на Съвместния ветеринарен комитет.

8. Информацията, предвидена в член 6, в глава Б от приложение III и в приложение IV (3.III) към Регламент (ЕО) № 999/2001, е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.
9. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет въз основа по-специално на член 21 от Регламент (ЕО) № 999/2001 и член 57 от Закона относно епизооитите.

В. ДОПЪЛНИТЕЛНА ИНФОРМАЦИЯ

1. След 1 януари 2003 г. и в съответствие с Наредбата от 10 ноември 2004 г. относно отпускането на помощи за заплащане на разходите за унищожаване на страничните животински продукти (RS 916.407), Швейцария въведе финансови стимули в полза на стопанствата, в които са родени животните от рода на едрия рогат добитък, и на клиниките, в които са заклани тези животни, при условие че са спазили процедурите за деклариране на движенията на животни, предвидени в действащото законодателство.
2. Съгласно член 8 от Регламент (ЕО) № 999/2001 и в съответствие с точка 1 от приложение XI към посочения регламент, държавите — членки на Европейския съюз, отстраняват и унищожават специфичния рисков материал.

Списъкът със специфичния рисков материал, премахван при животните от рода на едрия рогат добитък, включва черепа, с изключение на долната челюст, включително мозъка и очите, както и гръбначния мозък на животните от рода на едрия рогат добитък на възраст над 12 месеца; гръбначния стълб без опасните прешлени, спинозните и напречните израстъци на шийните, гръдните и лумбалните прешлени и сакрума и хълбочните кости, но включително гръбначните нервни ганглии и гръбначния мозък на животни от рода на едрия рогат добитък на възраст над 24 месеца; сливиците, червата от дванадесетопръстника до правото черво и мезентериума на животни от рода на едрия рогат добитък от всички възрасти.

Списъкът със специфичния рисков материал, премахван при овцете и козите, включва черепа, включително мозъка и очите, както и сливиците и гръбначния мозък на овцете и козите на възраст над 12 месеца или такива с постоянен резец, пробил венеца, както и далака и илеума на овцете и козите от всички възрасти.

Съгласно член 179z от Наредбата относно епизооитите и член 4 от Наредбата относно хранителните продукти от животински произход, Швейцария въведе политика на изтегляне на специфичния рисков материал от хранителните вериги за животните и човека. Списъкът със специфичния рисков материал, премахван при животните от рода на едрия рогат добитък, включва по-специално гръбначния стълб на животните на възраст над 30 месеца, сливиците, червата от дванадесетопръстника до правото черво и мезентериума на животните от всички възрасти.

Съгласно член 180в от Наредбата относно епизоотиите и член 4 от Наредбата относно хранителните продукти от животински произход, Швейцария въведе политика на изтегляне на специфичния рисков материал от хранителните вериги за животните и човека. Списъкът със специфичния рисков материал, премахван при овцете и козите, включва по-специално мозъка, неизваден от черепната кутия, гръбначния мозък с твърдата мозъчна обвивка (*Dura mater*) и сливиците на животните на възраст над 12 месеца или такива с постоянен резец, пробил венеца, както и далака и илеума на животните от всички възрасти.

3. В Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета ^(***) и Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията ^(****) се установяват здравни правила относно странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека в държавите — членки на Европейския съюз.

Съгласно член 22 от Наредбата за унищожаване на страничните животински продукти Швейцария изгаря страничните животински продукти от категория 1, включително специфичния рисков материал и животните, умрели в стопанството.

IX. Син език

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

- (*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2000/75/ЕО на Съвета от 20 ноември 2000 г. за определяне на условията за борба и ликвидиране на болестта син език (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 74).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10 (цели на борбата, мерки срещу силно заразните епизоотии) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2 (силно заразни епизоотии), 73 и 74 (почистване, дезинфекция и обеззаразяване), 77—98 (общи разпоредби относно силно заразните епизоотии), 239a—239z (специфични мерки за борба с болестта син език); 3. Наредба от 28 юни 2000 г. относно организацията на Федералния департамент по вътрешните работи (Org DFI; RS 172.212.1), и по-специално член 12 (референтна лаборатория) от нея;

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- Референтната лаборатория на Европейския съюз за болестта син език е: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Обединеното кралство. Швейцария покрива дължимите от нея разходите за дейностите, извършвани от лабораторията в това ѝ качество. Функциите и задачите на лабораторията са тези, посочени в глава Б от приложение II към Директива 2000/75/ЕО.
- Съгласно член 97 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария разполага с план за действие в спешни случаи, публикуван на уебсайта на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.
- Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 17 от Директива 2000/75/ЕО и член 57 от Закона относно епизоотиите.

X. Зоонози

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

- (*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
1. Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига (ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40);
2. Директива 2003/99/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно мониторинга на зоонозите и заразните агенти, причиняващи зоонози, за изменение на Решение 90/424/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 92/117/ЕИО на Съвета (ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 31).	2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 291a—291d (специални разпоредби за зоонозите) от нея;
	3. Федерален закон от 9 октомври 1992 г. относно хранителните продукти и предметите за ежедневна употреба (LDAI; RS 817.0);
	4. Наредба от 23 ноември 2005 г. относно хранителните продукти и предметите за ежедневна употреба (ODAIous; RS 817.02);
	5. Наредба от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи относно хигиената (OHug; RS 817.024.1);
	6. Федерален закон от 18 декември 1970 г. за борба със заразните болести при хората (Закон относно епидемиите; RS 818.101);
	7. Наредба от 13 януари 1999 г. относно докладването на заразните болести при хората (Наредба относно докладването; RS 818.141.1).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Референтните лаборатории на Европейския съюз са, както следва:

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за анализ и изследване на зоонозите (Salmonella):

Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM)

3720 BA Bithoven

Нидерландия

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за наблюдение на морски биотоксини:

Agencia Española de Seguridad Alimentaria (AES):

36200 Vigo

Испания

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за наблюдение на бактериологичното и вирусното заразяване на двучерупчестите мекотели:

Laboratory of the Centre for Environment, Fisheries and Aquaculture Science (CEFAS) Weymouth

Dorset DT4 8UB

Обединеното кралство

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за *Listeria monocytogenes*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

Франция

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за коагулаза-положителни стафилококи, включително *Staphylococcus aureus*:

AFSSA – Laboratoire d'études et de recherches sur la qualité des aliments et sur les procédés agroalimentaires (LERQAP)

94700 Maisons-Alfort

Франция

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за *Escherichia coli*, включително веротоксигенни *E. coli* (VTEC):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

I-00161 Roma

Италия

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за кампилобактериоза:

Statens Veterinärmedicinska Anstalt (SVA)

751 89 Uppsala

Швеция

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за паразити (по-специално *Trichinella*, *Echinococcus* и *Anisakis*):

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

I-00161 Roma

Италия

- Референтна лаборатория на Европейския съюз за антимикробна резистентност:

Danmarks Fødevareforskning (DFVF)

1790 København V

Дания

2. Швейцария покрива дължимите от нея разходи за дейностите, извършвани от тези лаборатории в това им качество. Функциите и задачите на лабораториите са тези, посочени в Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).

3. Всяка година до края на месец май Швейцария предава на Комисията доклад за тенденциите и източниците на зоонози, заразни агенти, причиняващи зоонози, и антимикробната резистентност, обхващащ данните, събрани през предходната година в съответствие с членове 4, 7 и 8 от Директива 2003/99/ЕО. Този доклад обхваща също така информацията, посочена в член 3, параграф 2, буква б) от Регламент (ЕО) № 2160/2003. Комисията изпраща този доклад на Европейския орган за безопасност на храните с оглед на публикуването на обобщен доклад за тенденциите и източниците на зоонози, заразни агенти, причиняващи зоонози, и антимикробната резистентност в Европейския съюз.

XI. Други болести

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 92/119/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за въвеждане на общи мерки на Общността за борба с някои болести по животните и на специфични мерки относно везикулозната болест по свинете (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 69).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 1—10 (цели на борбата, мерки срещу силно заразните епизоотии) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2 (силно заразни епизоотии), 49 (работа с микроорганизми, които са патогенни за животните), 73 и 74 (почистване, дезинфекция и обеззаразяване), 77—98 (общи разпоредби относно силно заразните епизоотии), 104—105 (специфични мерки за борба с везикулозната болест по свинете) от нея; 3. Наредба от 28 юни 2000 г. относно организацията на Федералния департамент по вътрешните работи (Org DFI; RS 172.212.1), и по-специално член 12 (референтна лаборатория) от нея;

B. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- В случаите, упоменати в член 6 от Директива 92/119/ЕИО, информацията се представя на Съвместния ветеринарен комитет.
- Съвместната референтна лаборатория за везикулозна болест по свинете е: The Pirbright Institute, Pirbright Laboratory, Ash Road, Pirbright, Surrey, GU24 0NF, Обединеното кралство. Швейцария покрива дължимите от нея разходи за дейностите, извършвани от лабораторията в това й качество. Функциите и задачите на лабораторията са тези, посочени в приложение III към Директива 92/119/ЕИО.
- Съгласно член 97 от Наредбата относно епизоотиите Швейцария е въвела в действие план за действие в спешни случаи. Процедурите за този план са определени в Техническо правило за прилагане № 95/65, издадено от Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.
- Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 22 от Директива 92/119/ЕИО и член 57 от Закона относно епизоотиите.

XII. Обявяване на болести

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 82/894/ЕИО на Съвета от 21 декември 1982 г. относно обявяване на болестите по животните в рамките на Общността (ОВ L 378, 31.12.1982 г., стр. 58).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40), и по-специално членове 11 (задължение за полагане на дължима грижа и задължение за обявяване) и 57 (технически разпоредби за прилагане, международно сътрудничество) от него; 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 2—5 (съответни болести), 59—65 и 291 (задължение за съобщаване, обявяване), 292—299 (наблюдение, изпълнение, административна помощ) от нея.

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

Комисията, в сътрудничество с Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси, интегрира Швейцария в системата за обявяване на болестите, предвидена в Директива 82/894/ЕИО.

(*) Решение 2002/106/ЕО на Комисията от 1 февруари 2002 г. за одобряване на диагностично ръководство, с което се определят диагностичните процедури, методите за вземане на проби и критериите за оценка на лабораторните тестове за потвърждаване на класическата чума по свинете (ОВ L 39, 9.2.2002 г., стр. 71).

(**) Решение 2003/422/ЕО на Комисията от 26 май 2003 г. за одобрение на Наръчника за диагностика на африканската чума по свинете (ОВ L 143, 11.6.2003 г., стр. 35).

(***) Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).

(****) Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ L 54, 26.2.2011 г., стр. 1).“

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Допълнение 2 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 2

ЗДРАВЕ НА ЖИВОТНИТЕ: ТЪРГОВИЯ И ПУСКАНЕ НА ПАЗАРА

I. Животни от рода на едрия рогат добитък и свине

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине (ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 1977).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 27—31 (пазари, изложби), 34—37б (търговия), 73 и 74 (почистване, дезинфекция и обеззаразяване), 116—121 (класическа и африканска чума по свинете), 135—141 (болест на Ауески), 150—157 (бруцелоза по говедата), 158—165 (туберкулоза), 166—169 (ензоотична левкоза по говедата), 170—174 (IBR/IPV), 175—181 (спонгиформни енцефалопatii), 186—189 (генитални инфекции по говедата), 207—211 (бруцелоза по свинете), 301 (одобряване на животновъдните обекти, централите за осеменяване и съхраняване на сперма, звената за трансфер на ембриони, пазарите и други сходни предприятия или събития) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10).

B. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- Съгласно член 301, първа алинея, буква и) от Наредбата относно епизоотиите кантонният ветеринарен лекар одобрява стопанствата, пазарите и други предприятия или събития, определени в член 2 от Директива 64/432/ЕИО. За целите на прилагането на настоящото приложение, в съответствие с членове 11, 12 и 13 от Директива 64/432/ЕИО Швейцария изготвя списък на своите одобрени събирателни центрове, превозвачи и търговци.
- Информацията по член 11, параграф 3 от Директива 64/432/ЕИО се предоставя на Съвместния ветеринарен комитет.
- За целите на настоящото приложение Швейцария е призната като съответстваща на условията, установени в част II, точка 7 от приложение А към Директива 64/432/ЕИО по отношение на бруцелозата по говедата. С цел запазване на статута на своите стада животни от рода на едрия рогат добитък като официално свободни от бруцелоза, Швейцария се задължава да изпълнява следните условия:
 - за всяко животно от рода на едрия рогат добитък, за което има съмнения, че е заразено с бруцелоза, се докладва на компетентните органи и въпросното животно се подлага на официалните тестове за бруцелоза, включващи не по-малко от две серологични изследвания за свързване на комплемента и микробиологично изследване на подходящи проби, взети в случай на аборт;
 - до момента на отпадане на съмнението за заболяване, т.е. докато изследванията, предвидени в буква а), не дадат отрицателни резултати, официалният статут на стадото, към което принадлежи животното (животните) от рода на едрия рогат добитък, за което (които) се отнася съмнението, като свободно от бруцелоза, се суспендира.

Подробна информация относно резултатите от тестването на стадата, дали положителен резултат, и епидемиологичен доклад се представят на Съвместния ветеринарен комитет. Ако Швейцария престане да изпълнява някое от условията, установени в част II, точка 7 от приложение А към Директива 64/432/ЕИО, Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси незабавно нотифицира Комисията. Положението се разглежда в рамките на Съвместния ветеринарен комитет с цел преразглеждане на настоящия параграф.

4. За целите на настоящото приложение Швейцария е призната като съответстваща на условията, установени в част I, точка 4 от приложение А към Директива 64/432/ЕИО по отношение на туберкулозата по говедата. С цел запазване на статута на своите стада животни от рода на едрия рогат добитък като официално свободни от туберкулоза, Швейцария се задължава да изпълнява следните условия:

- а) въведена е система за идентификация, позволяваща всяко животно от рода на едрия рогат добитък да може да бъде проследено назад до стадото си на произход;
- б) всички заклани животни се подлагат на инспекция след клането, извършвана от официален ветеринарен лекар;
- в) всяко съмнение за туберкулоза при живи, умрели или заклани животни се докладва на компетентните органи;
- г) във всеки от случаите компетентните органи провеждат необходимите разследвания за потвърждаване или отхвърляне на съмнението, включително проучвания назад в стадата на произход и преминаване. Когато при аутопсия или след заколване бъдат открити поражения, за които има съмнение, че са от туберкулоза, компетентните органи подлагат поразените тъкани на лабораторни изследвания;
- д) статутът на стадата на произход и преминаване, към които принадлежи животното от рода на едрия рогат добитък, за което се отнася съмнението, като официално свободни от туберкулоза се суспендира, докато с клиничните или лабораторните изследвания или туберкулиновите тестове не се отхвърли съмнението за наличие на туберкулоза по говедата;
- е) ако с туберкулиновите тестове, клиничните или лабораторните изследвания се потвърди наличието на туберкулоза, статутът на стадата на произход и преминаване като официално свободни от туберкулоза се отнема;
- ж) статут на стада, официално свободни от туберкулоза, не се обявява, докато всички животни, за които има съмнение, че са заразени, не бъдат отстранени от стадото, докато помещенията и оборудването не бъдат дезинфекцирани и докато всички оставащи животни на възраст над шест седмици не реагират отрицателно на поне два официални теста с интрадермално инжектиране на туберкулин, съгласно приложение Б към Директива 64/432/ЕИО, като първият се направи поне шест месеца след като заразено животно напусне стадото, а вторият — поне шест месеца след първия.

Подробна информация относно резултатите от тестването на заразените стада и епидемиологичен доклад се представят на Съвместния ветеринарен комитет. Ако Швейцария престане да изпълнява някое от условията, установени в част II, параграф 4, първа алинея от приложение А към Директива 64/432/ЕИО, не бъде изпълнено от Швейцария, Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси незабавно нотифицира Комисията. Положението се разглежда в рамките на Съвместния ветеринарен комитет с цел преразглеждане на настоящия параграф.

5. За целите на настоящото приложение Швейцария е призната като съответстваща на условията, установени в глава I (Е) от приложение Г към Директива 64/432/ЕИО по отношение ензоотичната левкоза по говедата. С цел запазване на статута на своите стада животни от рода на едрия рогат добитък като официално свободни от ензоотична левкоза по говедата, Швейцария се задължава да изпълнява следните условия:

- а) швейцарските стада се наблюдават чрез избирателни проверки. Размерът на извадките трябва да бъде такъв, че да може да се заяви с 99 % сигурност, че по-малко от 0,2 % от стадата са заразени с ензоотична левкоза по говедата;
- б) всички заклани животни се подлагат на инспекция след клането, извършвана от официален ветеринарен лекар;

- в) всяко съмнение, възникнало при клинични прегледи, аутопсии или проверки на месото, се докладва на компетентните органи;
- г) ако има съмнение за наличие или бъде установена ензоотична левкоза по говедата, официалният статут на засегнатото стадо като свободно от ензоотична левкоза по говедата се суспендира, докато не изтече периодът на изолация;
- д) периодът на изолация приключва, когато, след като заразените животни и където е целесъобразно, техните телета, бъдат отстранени, две серологични изследвания, направени с интервал от поне 90 дни помежду им, дадат отрицателни резултати.

Ако за 0,2 % от стадата се установи ензоотична левкоза по говедата, Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси незабавно нотифицира Комисията. Положението се разглежда в рамките на Съвместния ветеринарен комитет с цел преразглеждане на настоящия параграф.

6. За целите на прилагането на настоящото приложение Швейцария е призната за официално свободна от инфекциозен ринотрахеит по говедата. С цел запазване на този статут Швейцария се задължава да изпълнява следните условия:
- а) швейцарските стада се наблюдават чрез избирателни проверки. Размерът на извадките трябва да бъде такъв, че да може да се заяви с 99 % сигурност, че по-малко от 0,2 % от стадата са заразени с инфекциозен ринотрахеит по говедата;
 - б) бикове за разплод на възраст над 24 месеца трябва ежегодно да се подлагат на серологично изследване;
 - в) всяко съмнение за инфекциозен ринотрахеит по говедата се докладва на компетентните органи и засегнатите животни се подлагат на официални тестове за откриване на инфекциозен ринотрахеит по говедата, включващи вирусологично или серологично изследване;
 - г) ако има съмнение за наличие или бъде установен инфекциозен ринотрахеит по говедата, официалният статут на засегнатото стадо като свободно от инфекциозен ринотрахеит по говедата се суспендира, докато не изтече периодът на изолация;
 - д) периодът на изолация приключва, когато серологичното изследване, извършено поне 30 дни след като заразените животни бъдат отстранени, даде отрицателни резултати.

Предвид признатия статут на Швейцария Решение 2004/558/ЕО на Комисията ⁽¹⁾* се прилага *mutatis mutandis*.

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси незабавно нотифицира Комисията за всяка промяна в условията, на които се основава признаването на този статут. Положението се разглежда в рамките на Съвместния ветеринарен комитет с цел преразглеждане на настоящия параграф.

7. За целите на прилагането на настоящото приложение Швейцария е призната за официално свободна от болестта на Ауески. С цел запазване на този статут Швейцария се задължава да изпълнява следните условия:
- а) швейцарските стада се наблюдават чрез избирателни проверки. Размерът на извадките трябва да бъде такъв, че да може да се заяви с 99 % сигурност, че по-малко от 0,2 % от стадата са заразени с болестта на Ауески;

- б) всяко съмнение за болестта се докладва на компетентните органи и засегнатите животни се подлагат на официални тестове за откриване на болестта на Ауески, включващи вирусологично или серологично изследване;
- в) ако има съмнение за наличие или бъде установена болестта на Ауески, официалният статут на стадото като свободно от болестта на Ауески се суспендира, докато не изтече периодът на изолация;
- г) периодът на изолация приключва, когато, след като заразените животни бъдат отстранени, две серологични изследвания на всички животни за разплод и на представителен брой животни за угояване, извършени с интервал поне 21 дни едно от друго, дадат отрицателни резултати.

Предвид признатия статут на Швейцария разпоредбите на Решение 2008/185/ЕО на Комисията ⁽²⁾* се прилагат *mutatis mutandis*.

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси незабавно нотифицира Комисията за всяка промяна в условията, на които се основава признаването на този статут. Положението се разглежда в рамките на Съвместния ветеринарен комитет с цел преразглеждане на настоящия параграф.

- 8. Въпросът за евентуалните допълнителни гаранции относно преносимия гастроентерит при свинете (TGE) и възпроизводствения и респираторен синдром при свинете (PRRS) ще бъде разгледан от Съвместния ветеринарен комитет възможно най-скоро. Комисията информира Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси за развитието по този въпрос.
- 9. В Швейцария за провеждането на официалното тестване на туберкулини по смисъла на точка 4 от приложение Б към Директива 64/432/ЕИО отговаря Institut de Bactériologie Vétérinaire на Университета в Цюрих.
- 10. В Швейцария за провеждането на официалния контрол на антигените (бруцелоза) по смисъла на точка 4 от приложение В (А) към Директива 64/432/ЕИО отговаря Centre pour les zoonoses, les maladies bactériennes chez l'animal et la résistance aux antibiotiques (ZOBA, Център за зоонози, бактериални заболявания при животните и резистентност към антибиотици).
- 11. Животните от рода на едрия рогат добитък и свинете, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравни сертификати в съответствие с образците, установени в приложение Е към Директива 64/432/ЕИО. Прилагат се следните уточнения:
 - по отношение на образец 1, в раздел В удостоверяването се адаптира, както следва:
 - в точка 4, отнасяща се до допълнителните гаранции, тиретата се допълват, както следва:
 - „— заболяване: заразен ринотрахеит по говедата,
 - в съответствие с Решение 2004/558/ЕО на Комисията, чиито разпоредби се прилагат *mutatis mutandis*“;
 - по отношение на образец 2, в раздел В удостоверяването се адаптира, както следва:
 - в точка 4, отнасяща се до допълнителните гаранции, тиретата се допълват, както следва:
 - „— заболяване: на Ауески,
 - в съответствие с Решение 2008/185/ЕО на Комисията, чиито разпоредби се прилагат *mutatis mutandis*“;
- 12. За целите на прилагането на настоящото приложение, животните от рода на едрия рогат добитък, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от допълнителни здравни сертификати, включващи следните ветеринарни декларации:
 - Животните от рода на едрия рогат добитък:
 - се идентифицират с помощта на система за постоянна идентификация, която позволява да се открият тяхната майка и тяхното стадо на произход и да се констатира, че животните не произхождат директно от женски животни, за които има съмнение, че са засегнати или които са засегнати от спонгиозна енцефалопатия по говедата и които са родени в рамките на двете години, които предшестват диагностицирането;
 - животните не идват от стада, в които се извършва разследване на предполагаем случай на спонгиозна енцефалопатия по говедата;
 - животните са родени след 1 юни 2001 г.

II. Овце и кози

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността (ОВ L 46, 19.2.1991 г., стр. 19).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 27—31 (пазари, изложби), 34—37б (търговия), 73 и 74 (почистване, дезинфекция и обеззаразяване), 142—149 (бяс), 158—165 (туберкулоза), 180—180в (скрейпи), 190—195 (бруцелоза по овцете и козите), 196—199 (заразна агалактия), 217—221 (артрит/енцефалит при козите), 233—236 (бруцелоза по овните), 301 (одобряване на животновъдните обекти, центровете за осеменяване и съхраняване на сперма, звената за трансфер на ембриони, пазарите и други сходни предприятия или събития) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10).

B. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 11 от Директива 91/68/ЕИО и член 57 от Закона относно епизооитите.

В случай че бруцелозата по овцете и козите се появи или появи отново, Швейцария уведомява Съвместния ветеринарен комитет, така че да могат да бъдат взети необходимите мерки съобразно развитието на ситуацията.

- За целите на прилагането на настоящото приложение Швейцария е призната за официално свободна от бруцелоза по овцете и козите. С цел запазване на този статут Швейцария се задължава да прилага мерките, предвидени в глава I, рубрика II, точка 2 от приложение А към Директива 91/68/ЕИО.
- Овцете и козите, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравни сертификати в съответствие с образците, установени в приложение Д към Директива 91/68/ЕИО.

III. Еднокопитни

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2009/156/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни (ОВ L 192, 23.7.2010 г., стр. 1).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 112—112е (чума по конете), 204—206 (конска болест, енцефаломиелит, инфекциозна анемия, сап) и 240—244 (заразен метрит по конете) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. За целите на член 3 от Директива 2009/156/ЕО информацията се представя на Съвместния ветеринарен комитет.
2. За целите на член 6 от Директива 2009/156/ЕО информацията се представя на Съвместния ветеринарен комитет.
3. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 10 от Директива 2009/156/ЕО и член 57 от Закона относно епизоотиите.
4. Разпоредбите на приложения II и III към Директива 2009/156/ЕО се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на Швейцария.

IV. Домашни птици и яйца за люпене

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2009/158/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за вътреобщностната търговия и вноса от трети държави на домашни птици и яйца за люпене (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 74).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 25 (транспорт), 122—125 (инфлуенца по птиците и нюкасълска болест), 255—261 (<i>Salmonella</i> spp.) и 262—265 (инфекциозен ларинготрахеит по птиците) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Съгласно член 3 от Директива 2009/158/ЕО се признава, че Швейцария разполага с план, съдържащ мерките, които тя възнамерява да предприеме за одобряване на нейните предприятия.
2. За целите на член 4 от Директива 2009/158/ЕО национална референтна лаборатория на Швейцария е Institut de bactériologie vétérinaire на Университета в Берн.
3. Изискването относно продължителността на престой, посочено в член 8, параграф 1, буква а), подточка i) от Директива 2009/158/ЕО, се прилага *mutatis mutandis* по отношение на Швейцария.
4. В случай на пратки яйца за люпене, изпращани за Европейския съюз, швейцарските органи се задължават да спазват правилата за маркиране, предвидени в Регламент (ЕО) № 617/2008 на Комисията ⁽³⁾.*
5. Изискването относно продължителността на престой, посочено в член 10, буква а) от Директива 2009/158/ЕО, се прилага *mutatis mutandis* по отношение на Швейцария.
6. Изискването относно продължителността на престой, посочено в член 11, буква а) от Директива 2009/158/ЕО, се прилага *mutatis mutandis* по отношение на Швейцария.
7. Изискването относно продължителността на престой, посочено в член 14, параграф 2, буква а) от Директива 2009/158/ЕО, се прилага *mutatis mutandis* по отношение на Швейцария.

8. За целите на настоящото приложение Швейцария е призната като съответстваща на условията по член 15, параграф 2 от Директива 2009/158/ЕО по отношение на нюкасылската болест и следователно има статут „на освободена от задължанието да“ извършва ваксинации против нюкасылска болест. Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси незабавно нотифицира Комисията за всяка промяна в условията, на които се основава признането на този статут. Положението се разглежда в рамките на Съвместния ветеринарен комитет с цел преразглеждане на настоящия параграф.
9. Посочването на наименованието на държавата членка в член 18 от Директива 2009/158/ЕО се прилага *mutatis mutandis* по отношение на Швейцария.
10. Домашните птици и яйцата за люпене, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравни сертификати в съответствие с образците, установени в приложение IV към Директива 2009/158/ЕО.
11. В случай на пратки от Швейцария за Финландия или Швеция, швейцарските органи се задължават да предоставят гаранции относно салмонелата, изисквани съгласно законодателството на Европейския съюз.

V. Аквакултурни животни и продукти от аквакултури

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни (ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 3—5 (упоменаваните епизооити), 21—23 (регистрация на стопанствата за аквакултури, наблюдение на персонала и други задължения, наблюдение на здравословното състояние), 61 (задължения на титулярите на права на риболов и на органите за наблюдение на риболова), 62—76 (общи мерки за борба срещу болестите), 277—290 (общи и специфични мерки, отнасящи се до болестите по рибите, диагностична лаборатория) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; (RS 916.443.10); 3. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса и транзита по въздух на животни с произход от трети държави (OITA); RS 916.443.12).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. За целите на настоящото приложение Швейцария е призната за официално свободна от инфекциозна анемия по съомгата и от инфекция с *Marteilia refringens* и с *Bonamia ostreae*.
2. Евентуалното прилагане на членове 29, 40, 41, 43, 44 и 50 от Директива 2006/88/ЕО е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.
3. Ветеринарно-санитарните изисквания по отношение на пускането на пазара на декоративни водни животни, на животни от аквакултури, предназначени за отглеждане в стопанства, включително в райони за повторно полагане, любителски риболовни райони, отворени декоративни съоръжения и за възстановяване на рибни запаси, и на животни от аквакултури и продукти от тях, предназначени за консумация от човека, са определени в членове 4—9 от Регламент (ЕО) № 1251/2008 на Комисията ⁽⁴⁾.

4. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 58 от Директива 2006/88/ЕО и член 57 от Закона относно епизооитите.

VI. Ембриони от животни от рода на едрия рогат добитък

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

- (*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 89/556/ЕО на Съвета от 25 септември 1989 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на ембриони от домашни животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 302, 19.10.1989 г., стр. 1).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 56—58a (ембриотрансфер) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 15 от Директива 89/556/ЕО и член 57 от Закона относно епизооитите.
- Ембрионите на животни от рода на едрия рогат добитък, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравни сертификати в съответствие с образца, установен в приложение В към Директива 89/556/ЕО.

VII. Сперма от животни от рода на едрия рогат добитък

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

- (*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 88/407/ЕО на Съвета от 14 юни 1988 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността с дълбоко замразена сперма от животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 194, 22.7.1988 г., стр. 10).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 51—55a (изкуствено осеменяване) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- За целите на прилагането на член 4, параграф 2 от Директива 88/407/ЕО се отбелязва, че в Швейцария във всички центрове има само животни, даващи отрицателен резултат на серум неутрализационен тест или ELISA.
- Информацията съгласно член 5, параграф 2 от Директива 88/407/ЕО се предоставя на Съвместния ветеринарен комитет.
- Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 16 от Директива 88/407/ЕО и член 57 от Закона относно епизооитите.

4. Спермата от животни от рода на едрия рогат добитък, търгувана между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружава от здравни сертификати в съответствие с образца, установен в приложение Г към Директива 88/407/ЕИО.

VIII. Сперма от свине

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Директива 90/429/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 62).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 51—55a (изкуствено осеменяване) от нея; 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- Информацията съгласно член 5, параграф 2 от Директива 90/429/ЕИО се предоставя на Съвместния ветеринарен комитет.
- Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 16 от Директива 90/429/ЕИО и член 57 от Закона относно епизооитите.
- Спермата от свине, търгувана между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружава от здравни сертификати в съответствие с образца, установен в приложение Г към Директива 90/429/ЕИО.

IX. Други видове

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
1. Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО (ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54). 2. [...] Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003 (ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 1).	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401), и по-специално членове 51—55a (изкуствено осеменяване) и 56—58a (ембриотрансфер) от нея; 2. Наредба от [...] 28 ноември 2014 г. относно вноса, транзита и износа на домашни любимци ([...] OITE-AC; RS 916.443.14).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- За целите на настоящото приложение настоящата точка обхваща търговията с живи животни, които не попадат в обхвата на точки I—V, и със сперма, яйцеклетки и ембриони, които не попадат в обхвата на точки VI—VIII.

2. Европейският съюз и Швейцария се задължават да не забраняват или ограничават търговията с живи животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, упоменати в точка 1, поради ветеринарно-санитарни съображения, различни от тези, които произтичат от прилагането на настоящото приложение, и по-специално евентуални защитни мерки, предприети по силата на член 20 от него.
3. Копитните животни от видовете, различни от посочените в точки I, II и III и търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравни сертификати, които са в съответствие с образеца, установен в част 1, част I от приложение Д към Директива 92/65/ЕИО, и са допълнени с декларацията, посочена в член 6, параграф А, точка 1, буква д) от Директива 92/65/ЕИО.
4. Зайцевидните животни, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравни сертификати, които са в съответствие с образеца, установен в част 1 на приложение Д към Директива 92/65/ЕИО, и при необходимост да съдържат декларацията, посочена в член 9, параграф 2, втора алинея от Директива 92/65/ЕИО.

Тази декларация може да бъде адаптирана от швейцарските органи, за да включва *in extenso* изискванията на член 9 от Директива 92/65/ЕИО.

5. Информацията съгласно член 9, параграф 2, четвърта алинея от Директива 92/65/ЕИО се представя на Съвместния ветеринарен комитет.
6. а) В случай на изпращане на котки и кучета от Европейския съюз за Швейцария се спазват изискванията, предвидени в член 10, параграф 2 от Директива 92/65/ЕИО.
- б) Идентификационната система е системата, предвидена в Регламент (ЕС) № 576/2013. Паспортът, който следва да се използва, е предвиденият в част 3 от приложение II към Регламент за изпълнение (ЕС) № 577/2013 на Комисията ⁽⁵⁾.*

Валидността на ваксинацията срещу бяс и ако е приложимо, на повторната ваксинация, се определя съгласно приложение III към Регламент (ЕС) № 576/2013 ⁽⁶⁾.*

7. Спермата, яйцеклетките и ембрионите от овце и кози, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравните сертификати, установени в Решение 2010/470/ЕС ⁽⁷⁾.*
8. Спермата от коне, търгувана между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружава от здравния сертификат, установен в Решение 2010/470/ЕС.
9. Яйцеклетките и ембрионите от коне, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравните сертификати, установени в Решение 2010/470/ЕС.
10. Яйцеклетките и ембрионите от свине, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравните сертификати, установени в Решение 2010/470/ЕС.
11. Пчелните семейства (кошери или пчели майки и техни придружителки), търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравни сертификати в съответствие с образеца, установен в част 2 на приложение Д към Директива 92/65/ЕИО.
12. Животните, спермата, ембрионите и яйцеклетките, идващи от организации, институти или центрове, одобрени в съответствие с приложение В към Директива 92/65/ЕИО, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придружават от здравни сертификати в съответствие с образеца, установен в част 3 на приложение Д към Директива 92/65/ЕИО.

13. За целите на прилагането на член 24 от Директива 92/65/ЕИО, информацията, предвидена в параграф 2 от посочения член, се представя на Съвместния ветеринарен комитет.

Х. Движение с нетърговска цел на домашни любимци

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

- (*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003 (ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 1).	[...] Наредба от 28 ноември 2014 г. относно вноса, транзита и износа на домашни любимци (OITE-AC; RS 916.443.14).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Системата за маркиране е системата, предвидена в Регламент (ЕС) № 576/2013.
2. Валидността на ваксинацията срещу бяс и ако е приложимо, на повторната ваксинация, се определя съгласно приложение III към Регламент (ЕС) № 576/2013.
3. Образецът на паспорта, който следва да се използва, е предвиденият в част 3 от приложение III към Регламент за изпълнение (ЕС) № 577/2013. Допълнителните изисквания по отношение на паспорта са определени в част 4 от приложение III към Регламент (ЕС) № 577/2013.
4. За целите на настоящото допълнение при движения с нетърговска цел на домашни любимци между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария се прилагат *mutatis mutandis* разпоредбите на глава II от Регламент (ЕС) № 576/2013. Проверките на документите и на идентичността, които се извършват при движение с нетърговска цел на домашни любимци от Швейцария към държава — членка на Европейския съюз, се извършват съгласно член 33 от Регламент (ЕС) № 576/2013.

^{(1)*} Решение 2004/558/ЕО на Комисията от 15 юли 2004 г. за прилагане на Директива 64/432/ЕИО на Съвета относно допълнителните гаранции при търговията в Общността с говеда във връзка с инфекциозния ринотрахеит по говедата и одобрението на представените от някои държави членки програми за изкореняване на болестта (ОВ L 249, 23.7.2004 г., стр. 20).

^{(2)*} Решение 2008/185/ЕО на Комисията от 21 февруари 2008 г. относно допълнителни гаранции при търговията със свине в Общността по отношение на болестта на Ауески и относно критериите за предоставяне на информация за тази болест (ОВ L 59, 4.3.2008 г., стр. 19).

^{(3)*} Регламент (ЕО) № 617/2008 на Комисията от 27 юни 2008 г. за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета по отношение на стандартите за търговия с яйца за люпене и пилета от домашни птици, отглеждани в птицеферми (ОВ L 168, 28.6.2008 г., стр. 5).

^{(4)*} Регламент (ЕО) № 1251/2008 на Комисията от 12 декември 2008 г. за прилагане на Директива 2006/88/ЕО на Съвета по отношение на условията и изискванията за сертифициране при пускането на пазара и вноса в Общността на аквакултури и продукти от тях и за установяване на списък с векторни видове (ОВ L 337, 16.12.2008 г., стр. 41).

- (⁵)* [...] Регламент за изпълнение (ЕС) № 577/2013 на Комисията от 28 юни 2013 г. за образците на идентификационни документи за движение с нетърговска цел на кучета, котки и порове, създаването на списък с територии и трети държави и изискванията за формата, оформлението и езика на декларациите за удостоверяване на съответствие с някои условия, предвидени в Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 109).
- (⁶)* [...] Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003 (ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 1).
- (⁷)* Решение 2010/470/ЕС на Комисията от 26 август 2010 г. за установяване на образци на здравни сертификати за търговия в Съюза със сперма, яйцеклетки и ембриони от животни от рода на конете, овцете и козите, както и с яйцеклетки и ембриони от животни от рода на свинете (ОВ L 228, 31.8.2010 г., стр. 15).“
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Допълнение 3 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 3

ВНОС НА ЖИВИ ЖИВОТНИ, НА СПЕРМА, ЯЙЦЕКЛЕТКИ И ЕМБРИОНИ ОТ ТЯХ ОТ ТРЕТИ СТРАНИ

I. ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ — ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

А. Копитни животни, с изключение на еднокопитни животни

Директива 2004/68/ЕО на Съвета от 26 април 2004 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните правила за внос и транзит в Общността на някои живи копитни животни, за изменение на Директиви 90/426/ЕИО и 92/65/ЕИО и за отмяна на Директива 72/462/ЕИО (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 321).

Б. Еднокопитни животни

Директива 2009/156/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи движението и вноса от трети страни на еднокопитни животни (ОВ L 192, 23.7.2010 г., стр. 1).

В. Домашни птици и яйца за люпене

Директива 2009/158/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно ветеринарно-санитарните изисквания за вътре-общностната търговия и вноса от трети държави на домашни птици и яйца за люпене (ОВ L 343, 22.12.2009 г., стр. 74).

Г. Животни от аквакултури

Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни (ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14).

Д. Ембриони от животни от рода на едрия рогат добитък

Директива 89/556/ЕИО на Съвета от 25 септември 1989 г. относно ветеринарно-санитарните условия, регулиращи търговията в рамките на Общността и вноса от трети страни на ембриони от домашни животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 302, 19.10.1989 г., стр. 1).

Е. Сперма от животни от рода на едрия рогат добитък

Директива 88/407/ЕИО на Съвета от 14 юни 1988 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността с дълбоко замразена сперма от животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 194, 22.7.1988 г., стр. 10).

Ж. Сперма от свине

Директива 90/429/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността със сперма от животни от рода на свинете (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 62).

3. Други живи животни

1. Директива 92/65/ЕИО на Съвета от 13 юли 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията и вноса в Общността на животни, сперма, яйцеклетки и ембриони, които не са предмет на ветеринарно-санитарните изисквания, определени в специалните правила на Общността, посочени в приложение А, раздел I към Директива 90/425/ЕИО (ОВ L 268, 14.9.1992 г., стр. 54).

2. Регламент (ЕС) № 576/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 12 юни 2013 г. относно движението с нетърговска цел на домашни любимци и за отмяна на Регламент (ЕО) № 998/2003 (ОВ L 178, 28.6.2013 г., стр. 1).

I. Други специфични разпоредби

1. Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3).
2. Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти и за отмяна на директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и на решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10).

II. ШВЕЙЦАРИЯ — ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40)
2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401);
3. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10).
4. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса и транзита по въздух на животни с произход от трети държави (OITA); RS 916.443.12).
5. Наредба от 27 август 2008 г. относно вноса и транзита с произход на животински продукти по въздух от трети страни (OITPA; RS 916.443.13).
6. Наредба от 16 май 2007 г. Федералния департамент по вътрешни работи относно проверките на вноса и транзита на животни и животински продукти (Наредба относно проверките OITE; RS 916.443.106);
7. Наредба от [...] **28 ноември 2014 г.** относно вноса, **транзита и износа** на домашни любимци ([...] **OITE-AC**; RS 916.443.14).
8. Наредба от 18 август 2004 г. относно ветеринарномедицинските продукти (OMédV; RS 812.212.27).
9. Наредба от 30 октомври 1985 г. относно таксите, събирани от Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси (Наредба относно таксите на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси; RS 916.472).

III. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси прилага, едновременно с държавите — членки на Европейския съюз, условията за внос, установени в законодателството, посочено в точка I от настоящото допълнение, мерките за прилагане и списъците на предприятията, от които съответният внос е разрешен. Този ангажимент се прилага по отношение на всички приложими актове, независимо от датата на приемането им.

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси може да предприема по-ограничителни мерки и да изисква допълнителни гаранции. В рамките на Съвместния ветеринарен комитет се провеждат консултации с цел намиране на подходящо решение.

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси и държавите — членки на Европейския съюз, се уведомяват взаимно за специфичните условия за внос, установени на двустранно равнище, които не са обект на хармонизиране на равнището на Европейския съюз.

За целите на настоящото приложение наименованията на институциите, приети като одобрени центрове в съответствие с приложение В към Директива 92/65/ЕИО, се публикуват на уебсайта на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси.“

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Допълнение 4 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 4

ЗООТЕХНИЧЕСКИ РАЗПОРЕДБИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО ТЕЗИ, УРЕЖДАЩИ ВНОСА ОТ ТРЕТИ СТРАНИ

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
1. Директива 2009/157/ЕО на Съвета от 30 ноември 2009 г. относно чистопородните разплодни животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 323, 10.12.2009 г., стр. 1);	Наредба от 31 октомври 2012 г. относно животновъдството (ОЕ; RS 916.310).
2. Директива 88/661/ЕИО на Съвета от 19 декември 1988 г. относно приложимите зоотехнически стандарти за разплодните свине (ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 36);	
3. Директива 87/328/ЕИО на Съвета от 18 юни 1987 г. относно одобрението за развъждане на чистопородни разплодни животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 167, 26.6.1987 г., стр. 54);	
4. Директива 88/407/ЕИО на Съвета от 14 юни 1988 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните изисквания за внос и търговия в рамките на Общността с дълбоко замразена сперма от животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 194, 22.7.1988 г., стр. 10);	
5. Директива 89/361/ЕИО на Съвета от 30 май 1989 г. относно чистопородните разплодни овце и кози (ОВ L 153, 6.6.1989 г., стр. 30);	
6. Директива 90/118/ЕИО на Съвета от 5 март 1990 г. относно допускането на чистопородни разплодни свине за разплод (ОВ L 71, 17.3.1990 г., стр. 34);	
7. Директива 90/119/ЕИО на Съвета от 5 март 1990 г. относно допускането на хибридни разплодни свине за разплод (ОВ L 71, 17.3.1990 г., стр. 36);	
8. Директива 90/427/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно зоотехническите и генеалогичните условия за търговия с еднокопитни животни в Общността (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 55);	
9. Директива 90/428/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно търговията с еднокопитни животни, предназначени за състезания и определянето на условията за участие в тези състезания (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 60);	
10. Директива 91/174/ЕИО на Съвета от 25 март 1991 г. за определяне на зоотехническите и генеалогичните изисквания за търговията с чистопородни животни и за изменение на Директиви 77/504/ЕИО и 90/425/ЕИО (ОВ L 85, 5.4.1991 г., стр. 37);	

Европейски съюз	Швейцария
11. Директива 94/28/ЕО на Съвета от 23 юни 1994 г. относно определяне на принципите, отнасящи се до зоотехническите и генеалогичните условия, приложими към вноса от трети страни на животни, на техните сперма, яйцеклетки и ембриони, и за изменение на Директива 77/504/ЕИО относно чистопородни разплодни животни от рода на едрия рогат добитък (ОВ L 178, 12.7.1994 г., стр. 66).	

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

За целите на настоящото допълнение живите животни и животинските продукти, търгувани между държавите — членки на Съюза, и Швейцария, се придвижват в съответствие с условията, установени по отношение на търговията между държавите — членки на Съюза.

Без да се накърняват разпоредбите относно зоотехническите проверки, посочени в допълнения 5 и 6, швейцарските органи се ангажират да гарантират, че по отношение на своя внос Швейцария прилага същите разпоредби, като разпоредбите, произтичащи от Директива 94/28/ЕО на Съвета.

В случай на затруднения въпросът се отнася до Съвместния ветеринарен комитет по искане на една от страните.“

—

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Допълнение 5 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 5

ЖИВИ ЖИВОТНИ, СПЕРМА, ЯЙЦЕКЛЕТКИ И ЕМБРИОНИ: ГРАНИЧНИ ПРОВЕРКИ И ТАКСИ ЗА ПРОВЕРКИТЕ

ГЛАВА I

Общи разпоредби — система TRACES

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
Решение 2004/292/ЕО на Комисията от 30 март 2004 г. относно въвеждането на системата TRACES и за изменение на Решение 92/486/ЕИО (ОВ L 94, 31.3.2004 г., стр. 63).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40); 2. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401); 3. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; (RS 916.443.10); 4. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса и транзита по въздух на животни с произход от трети страни (OITA); RS 916.443.12); 5. Наредба от 27 август 2008 г. относно вноса и транзита по въздух на животински продукти с произход от трети страни (OITPA; RS 916.443.13); 6. Наредба от 16 май 2007 г. Федералния департамент по вътрешни работи относно проверките на вноса и транзита на животни и животински продукти (Наредба относно проверките OITE; RS 916.443.106); 7. Наредба от [...] 28 ноември 2014 г. относно вноса, транзита и износа на домашни любимци ([...] OITE-AC; RS 916.443.14).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

Комисията, в сътрудничество с Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси, интегрира Швейцария в компютърната система TRACES, в съответствие с Решение 2004/292/ЕО на Комисията.

Ако е необходимо, в рамките на Съвместния ветеринарен комитет се определят преходни и допълнителни мерки.

ГЛАВА II

Ветеринарни и зоотехнически проверки, приложими при търговията между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията между държавите — членки на Съюза, и Швейцария, се осъществяват в съответствие с разпоредбите на следните нормативни актове:

Европейски съюз	Швейцария
1. Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството, свързано с ветеринарните и зоотехническите въпроси (ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40) и по-специално член 57 от него;
2. Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29).	2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10);
	3. Наредба от 16 май 2007 г. Федералния департамент по вътрешни работи относно проверките на вноса и транзита на животни и животински продукти (Наредба относно проверките OITE; RS 916.443.106);
	4. Наредба от [...] 28 ноември 2014 г. относно вноса, транзита и износа на домашни любимци ([...] OITE-AC ; RS 916.443.14).
	5. Наредба от 30 октомври 1985 г. относно таксите, събирани от Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси (Наредба относно таксите на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси; RS 916.472).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

В случаите, предвидени в параграф 8 от Директива 90/425/ЕИО, компетентните органи по местоназначение незабавно влизат във връзка с компетентните органи на мястото на изпращане. Те предприемат всички необходими мерки и уведомяват компетентния орган на мястото на изпращане и Комисията за естеството на извършените проверки, за взетите решения и за основанията за такива решения.

Прилагането на разпоредбите, предвидени в членове 10, 11 и 16 от Директива 89/608/ЕИО и на членове 9 и 22 от Директива 90/425/ЕИО, е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.

В. СПЕЦИАЛНИ ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ЖИВОТНИ, ИЗВЕЖДАНИ НА ПАША В ГРАНИЧНИТЕ ЗОНИ

1. Определения

„Паша“: действие, при което животните пасат, като се придвижват към гранична зона, ограничена до 10 km, по време на изпращането им към държава членка или към Швейцария. При наличие на специални и надлежно обосновани условия засегнатите компетентни органи могат да разрешат ширината на тази зона да бъде увеличена от двете страни на границата между Швейцария и Европейския съюз.

„Дневна паша“: паша, при която в края на всеки ден животните се връщат обратно в стопанството си на произход в дадена държава членка или в Швейцария.

2. За пашата между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария разпоредбите на Решение 2001/672/ЕО на Комисията ⁽¹⁾* се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на Швейцария. В рамките на настоящото приложение обаче член 1 от Решение 2001/672/ЕО се прилага, адаптиран по следния начин:

— позоваването на периода от 1 май до 15 октомври се заменя с „през календарната година“;

— за Швейцария частите, упоменати в член 1 от Решение 2001/672/ЕО и посочени в съответното приложение, са, както следва:

ШВЕЙЦАРИЯ

Кантон Zurich

Кантон Berne

Кантон Lucerne

Кантон Uri

Кантон Schwyz

Кантон Obwald

Кантон Nidwald

Кантон GLARUS

Кантон Zoug

Кантон Fribourg

Кантон Soleure

Кантон Bâle-Ville

Кантон Bâle-Campagne

Кантон Schaffhouse

Кантон Appenzell Rhodes-Extérieures

Кантон Appenzell Rhodes-Intérieures

Кантон St. Gall

Кантон Grisons

Кантон Argovie

Кантон Thurgovie

Кантон Tessin

Кантон Vaud

Кантон Valais

Кантон Neuchâtel

Кантон Genève

Кантон Jura.

В изпълнение на Наредбата от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), и по-специално член 7 (регистрация) от нея и на Наредбата от 26 ноември 2011 г. относно банката от данни за трафика на животните (Наредба относно BDTA; RS 916.404.1), и по-специално раздел 2 (съдържание на банката от данни) от нея, Швейцария определя за всяко пасище специфичен регистрационен код, който трябва да бъде вписан в националната база данни относно животните от рода на едрия рогат добитък.

3. За пашата между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария официалният ветеринарен лекар от държавата на изпращане:
 - а) информира компетентния орган по местоназначение (местна ветеринарна служба) за изпращането на животните в деня на издаване на сертификата и най-късно в рамките на двадесет и четири часа преди прогнозната дата на пристигане на животните посредством компютризираната система за връзка между ветеринарните органи, предвидена в член 20 от Директива 90/425/ЕИО;
 - б) осъществява преглед на животните в рамките на 48 часа преди заминаването им; тези животни трябва да бъдат надлежно идентифицирани;
 - в) издава сертификат съгласно образца, посочен в точка 9.
4. През цялото времетраене на пашата животните остават под митнически контрол.
5. Държателят на животните трябва:
 - а) да приеме, чрез писмена декларация, да спазва всички мерки, взети в изпълнение на предвидените в настоящото приложение разпоредби, и всякакви други мерки, въведени на местно равнище, по същия начин, като всеки друг държател с произход от държава — членка **на Общността**, или от Швейцария;
 - б) да покрива разходите по проверките, провеждани в изпълнение на настоящото приложение;
 - в) да оказва пълно сътрудничество при осъществяването на митническите или ветеринарните проверки, изисквани от официалните органи на държавата на изпращане или на държавата по местоназначение.

6. При връщането на животните в края на сезонната паша или при предсрочно връщане официалният ветеринарен лекар на страната, в която се намира мястото на паша:
- а) информира компетентния орган по местоназначение (местна ветеринарна служба) за изпращането на животните в деня на издаване на сертификата и най-късно в рамките на двадесет и четири часа преди прогнозната дата на пристигане на животните посредством компютризираната система за връзка между ветеринарните органи, предвидена в член 20 от Директива 90/425/ЕИО;
 - б) осъществява преглед на животните в рамките на 48 часа преди заминаването им; тези животни трябва да бъдат надлежно идентифицирани;
 - в) издава сертификат съгласно образца, посочен в точка 9.
7. В случай на болести компетентните ветеринарни органи вземат подходящи целесъобразни мерки с общо съгласие помежду си. Тези органи обсъждат как да бъдат покрити евентуално възникналите разходи. Ако е необходимо, въпросът се отнася до Съвместния ветеринарен комитет.
8. Като дерогация от разпоредбите, предвидени по отношение на пашата в точки 1—7, в случай на дневна паша между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария:
- а) животните не влизат в контакт с животни от друго стопанство;
 - б) държателят на животните се ангажира да информира компетентния ветеринарен орган за всеки контакт на животните с животни от друго стопанство;
 - в) посоченият в точка 9 здравен сертификат трябва да бъде представян на компетентните ветеринарни органи всяка календарна година при първото въвеждане на животните в държава членка или в Швейцария. Този здравен сертификат трябва да може да бъде представен на компетентните ветеринарни органи при поискване от тяхна страна;
 - г) разпоредбите от точки 2 и 3 се прилагат единствено при първото за дадената календарна година изпращане на животни за държава членка или за Швейцария;
 - д) разпоредбите на точка 6 не се прилагат;
 - е) държателят на животните се ангажира да информира компетентния ветеринарен орган за края на периода на паша.
9. Образец на здравен сертификат за паша в гранични зони или за дневна паша и за връщане от паша в гранични зони на животни от рода на едрия рогат добитък:

Образец на здравен сертификат за паша в гранични зони или за дневна паша и за връщане от паша в гранични зони на животни от рода на едрия рогат добитък

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ				Сертификат за вътрешна търговия							
Част I: Данни за представената пратка	I.1. Изпращач Име Адрес Държава				I.2. Референтен номер на сертификата		I.2.a. Местен референтен номер:				
					I.3. Централен компетентен орган						
					I.4. Местен компетентен орган						
	I.5. Получател Име Адрес Държава				I.6. Номер(а) на свързаните оригинални сертификати		Номер(а) на придружаващите документи				
					I.7. Търговец Име Номер на одобрението						
	I.8. Страна на произход	Код по ISO	I.9. Регион на произход	Код	I.10. Страна по местоназначение	Код по ISO	I.11. Регион по местоназначение	Код			
	I.12. Място на произход/място на улов Стопанство ☐ Събирателен център ☐ Помещение на търговеца ☐ Одобрен орган ☐ Център за сперма ☐ Одобрено стопанство за аквакултури ☐ Екип за ембриони ☐ Предприятие ☐ Друго ☐ Име Номер на одобрението Адрес Пощенски код				I.13. Местоназначение Стопанство ☐ Събирателен център ☐ Помещение на търговеца ☐ Одобрен орган ☐ Център за сперма ☐ Одобрено стопанство за аквакултури ☐ Екип за ембриони ☐ Предприятие ☐ Друго ☐ Име Номер на одобрението Адрес Пощенски код						
I.14. Място на товарене Пощенски код				I.15. Дата и час на заминаване							
I.16. Транспортно средство Самолет ☐ Кораб ☐ Жп вагон ☐ ППС Друго ☐ Идентификация: Номер(а):				I.17. Превозвач Име Номер на одобрението Адрес Пощенски код Държава членка							

I.21.	I.20. Брой/количество	I.22. Брой опаковки
I.23. Номер на пломбата/контейнера		
I.25. Животни/продукти със сертификат за: Лятна паша ☐		
I.26. Транзит през трета страна ☐ Трета страна Код по ISO Трета страна Код по ISO Трета страна Код по ISO Изходящ пункт Код Входящ пункт ГИП №	I.27. Транзит през държави членки ☐ Държава членка Код по ISO Държава членка Код по ISO Държава членка Код по ISO	
I.28. Износ ☐ Трета страна Код по ISO Изходящ пункт Код	I.29. Очаквано времетраене на пътуването	
I.30. План на маршрута Да ☐ Не ☐		
I.31. Идентификация на животните Код на стоката (код по ХС) Паспорт №		

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

2005/22/ЕО Паша

Част II: Сертификация/удостоверяване

II. Здравна информация	II.a. Референтен номер на сертификата	II.б. Местен референтен номер:
А. Здравен сертификат за паша в гранични зони или за дневна паша на животни от рода на едрия рогат добитък. Аз, долуподписаният официален ветеринарен лекар, удостоверявам, че всяко едно от животните от партидата, описана по-горе: A.1. е от стопанство на произход и от район, които, съгласно законодателството на Общността или националното законодателство, не са обект на никакви забрани или ограничения по причини, свързани с болести по животните от рода на едрия рогат добитък; A.2. е от стопанство на произход, намиращо се в държава членка или на част от нейната територия: а) в която е въведена мрежа за наблюдение, одобрена с Решение .../.../ЕО на Комисията или, за Швейцария, със Споразумението между Европейската общност и Швейцария от 21 юни 1999 г. (приложение 11, допълнение 2, точка I); б) която е призната за официално свободна от левкоза, туберкулоза и бруцелоза; A.3. е животно за отглеждане ⁽³⁾ или за разплод ⁽¹⁾, което: а) според наличната информация е пребивавало в стопанството на произход през предходните 30 дни или от раждането си, ако е на възраст под 30 дни, и че през този период в стопанството не е било вкарвано животно, внесено от трета страна, освен ако не е било изолирано от всички останали животни в стопанството; б) не е било в контакт през предходните 30 дни с животни от стада, които не отговарят на условията, посочени в точка 2. A.4. Описаните по-горе животни са били инспектирани на ... [да се попълни датата] в рамките на 48-те часа преди предвиденото заминаване и не са показали клинични признаци на инфекциозна или заразна болест; A.5. Стопанството на произход и ако е приложимо, одобреният събирателен център, и районът, в който се намират, не са обект на никакви забрани или ограничения по причини, свързани с болести по животните от рода на едрия рогат добитък, съгласно законодателството на Общността или националното законодателство; A.6. Спазени са всички приложими разпоредби на Директива 64/432/ЕИО на Съвета; A.7. За животните са предоставени допълнителни гаранции по отношение на инфекциозен ринотрахеит по говедата/инфекциозен пустулозен вулвовагинит в съответствие с Решение 2004/558/ЕО на Комисията, чиито разпоредби са приложими <i>mutatis mutandis</i> в съответствие със Споразумението между Европейската общност и Швейцария от 21 юни 1999 г.; A.8. по време на инспекцията горепосочените животни бяха годни за транспортиране при планираното пътуване, съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета. A.9. Дата на пристигане на пасището (6): ... A.10. Прогнозна дата на отпътуване от пасището: ... Б. Здравен сертификат за връщане от паша в гранични зони на животни от рода на едрия рогат добитък (нормално или предсрочно връщане) Б.1. че описаните по-горе животни [списък на животните при предсрочно връщане ⁽³⁾ или списък на животните, фигуриращи в съответния оригинален сертификат ⁽³⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾] са били инспектирани на ... (дата на натоварване на животните или 48 часа преди тяхното заминаване) и не са показали клинични признаци на инфекциозна или заразна болест;		

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

2005/22/ЕО Паша

II. Здравна информация	II.a. Референтен номер на сертификата	II.б. Местен референтен номер:
Б.2. че областта на паша, в която животните са пребивавали, не е обект на никакви забрани или ограничения по причини, свързани с болест по животните от рода на едрия рогат добитък в съответствие със законодателството на Общността или националното законодателство, и по-специално че по време на периода на паша не е бил констатиран никакъв случай на туберкулоза, бруцелоза и левкоза. * Част А се попълва при паша в гранични зони или при дневна паша, част Б се попълва при връщане от паша в гранични зони. ⁽¹⁾ Сведенията, които е необходимо да се впишат в настоящия сертификат, трябва да се въведат в компютризираната система за връзка между ветеринарните органи, предвидена в член 20 от Директива 90/425/ЕИО, на датата на издаване на сертификата и най-късно в рамките на 24-те часа преди прогнозната дата на пристигане на животните. ⁽²⁾ Настоящият сертификат е валиден за срок от десет дни от датата на ветеринарната инспекция, осъществена в Швейцария или в държавата членка на произход. В случай на дневна паша настоящият сертификат е валиден за целия период на паша. ⁽³⁾ Ненужното се зачерква. ⁽⁴⁾ В случай на дневна паша настоящият сертификат е валиден за целия период на паша. ⁽⁵⁾ Настоящата декларация не освобождава превозвачите от задълженията им съгласно действащите разпоредби на Общността, по-специално по отношение на годността на животните да бъдат транспортирани. ⁽⁶⁾ Регистрационният код на пасището е посочен в част I.13 (номер на одобрението) на настоящия сертификат. ⁽⁷⁾ В случай че по санитарни причини животните се върнат в стопанството си на произход по време на периода на паша, придружени от здравен сертификат, идентификационните им маркировки трябва да бъдат задраскани в първоначалния списък и той трябва да бъде валидиран от официалния ветеринарен лекар. ⁽⁸⁾ Номерът на здравния сертификат, използван при придвижването за влизане в зоната на паша, е посочен в част I.6 на настоящия сертификат. Официален ветеринарен лекар/официален инспектор Име (с главни букви): Квалификация и длъжност: Местна ветеринарна служба (МВС): Номер на МВС: Дата: Подпис: Печат:		

ГЛАВА III

Условия за търговия между Европейския съюз и Швейцария

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

Здравните сертификати за търговия с живи животни, с техни сперма, яйцеклетки и ембриони, както и за паша на животни от рода на едрия рогат добитък в граничните зони между Европейския съюз и Швейцария, са сертификатите, които са предвидени в настоящото приложение и са на разположение в системата TRACES в съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО) № 599/2004 на Комисията ⁽²⁾.*

ГЛАВА IV

Ветеринарни проверки, приложими при внос от трети страни

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Ветеринарните проверки на вноса от трети страни се осъществяват в съответствие с разпоредбите на следните нормативни актове:

Европейски съюз	Швейцария
1. Регламент (ЕО) № 282/2004 на Комисията от 18 февруари 2004 г. за установяване на документ за декларирането и за ветеринарните проверки на животните, идващи от трети страни и въведени в Общността (ОВ L 49, 19.2.2004 г., стр. 11); 2. Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1); 3. Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни, и за изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56); 4. Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3); 5. Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти и за отмяна на директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и на решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10); 6. Решение 97/794/ЕО на Комисията от 12 ноември 1997 г. за установяване на някои подробни правила по отношение прилагането на Директива 91/496/ЕИО на Съвета относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на живи животни, внасяни в Общността от трети страни (ОВ L 323, 26.11.1997 г., стр. 31); 7. Решение 2007/275/ЕО на Комисията от 17 април 2007 г. относно списъците с животни и продукти, които подлежат на проверка в граничните инспекционни пунктове съгласно директиви 91/496/ЕИО и 97/78/ЕО на Съвета (ОВ L 116, 4.5.2007 г., стр. 9).	1. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (ОПТЕ; RS 916.443.10); 2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса и транзита по въздух на животни с произход от трети страни (ОИТА); RS 916.443.12); 3. Наредба от 27 август 2008 г. относно вноса и транзита по въздух на животински продукти с произход от трети страни (ОИПТА; RS 916.443.13); 4. Наредба от 16 май 2007 г. Федералния департамент по вътрешни работи относно проверките на вноса и транзита на животни и животински продукти (Наредба относно проверките ОПТЕ; RS 916.443.106); 5. Наредба от [...] 28 ноември 2014 г. относно вноса, транзита и износа на домашни любимци ([...] ОПТЕ-АС; RS 916.443.14); 6. Наредба от 30 октомври 1985 г. относно таксите, събирани от Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси (Наредба относно таксите на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси; RS 916.472); 7. Наредба от 18 август 2004 г. относно ветеринарномедицинските продукти (OMédV; RS 812.212.27).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. За целите на прилагането на член 6 от Директива 91/496/ЕИО, граничните инспекционни пунктове на държавите членки, одобрени за осъществяване на ветеринарните проверки на живи животни, са посочени в приложението към Решение 2009/821/ЕО на Комисията ⁽³⁾.*
2. За целите на прилагането на член 6 от Директива 91/496/ЕИО граничните инспекционни пунктове за Швейцария са, както следва:

Име	Код по TRACES	Вид	Инспекционен център	Вид на одобрението
Летище Цюрих	CHZRH4	A	Център 3	О — Други животни (включително животни от зоологически градини) (*)

Име	Код по TRACES	Вид	Инспекционен център	Вид на одобрението
Летище Женева	CHGVA4	A	Център 2	O — Други животни (включително животни от зоологически градини) (*)

(*) Позоваване на категориите на одобрение, определени с Решение 2009/821/ЕО.

По-нататъшните изменения на списъка с граничните инспекционни пунктове, на техните инспекционни центрове и на вида на тяхното одобрение са от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.

Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет в съответствие по-специално с член 19 от Директива 91/496/ЕИО и член 57 от Закона относно епизоотиите.

3. Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси прилага, едновременно с държавите — членки на Европейския съюз, условията за внос, посочени в допълнение 3 на настоящото приложение, както и мерките за прилагане.

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси може да предприема по-ограничителни мерки и да изисква допълнителни гаранции. В рамките на Съвместния ветеринарен комитет се провеждат консултации с цел намиране на подходящо решение.

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси и държавите — членки на Европейския съюз, се уведомяват взаимно за специфичните условия за внос, установени на двустранно равнище, които не са обект на хармонизиране на равнището на Европейския съюз.

4. Граничните инспекционни пунктове на държавите — членки на Европейския съюз, посочени в точка 1, осъществяват проверките по отношение на вноса от трети страни, предназначен за Швейцария, в съответствие с глава IV, буква А от настоящото допълнение.
5. Граничните инспекционни пунктове на Швейцария, посочени в точка 2, осъществяват проверките по отношение на вноса от трети страни, предназначен за държавите — членки на Европейския съюз, в съответствие с глава IV, точка А от настоящото допълнение.

ГЛАВА V

Специфични разпоредби

1. ИДЕНТИФИКАЦИЯ НА ЖИВОТНИТЕ

A. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Ветеринарните проверки на вноса от трети страни се осъществяват в съответствие с разпоредбите на следните нормативни актове:

Европейски съюз	Швейцария
1. Директива 2008/71/ЕО на Съвета от 15 юли 2008 г. относно идентификацията и регистрацията на прасета (ОВ L 213, 8.8.2008 г., стр. 31);	1. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401), по-специално членове 7—15e (регистрация и идентификация) от нея;
2. Регламент (ЕО) № 1760/2000 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юли 2000 г. за създаване на система за идентификация и регистрация на едър рогат добитък и относно етикетането на говеждо месо и продукти от говеждо месо и за отмяна на Регламент (ЕО) № 820/97 на Съвета (ОВ L 204, 11.8.2000 г., стр. 1).	2. Наредба от 26 октомври 2011 г. относно банката от данни за трафика на животни (Наредба относно BDTA; RS 916.404.1).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- а. Прилагането на член 4, точка 2 от Директива 2008/71/ЕО е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.
- б. Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет въз основа по-специално на член 22 от Регламент (ЕО) № 1760/2000 и член 57 от Закона за епизоотиите, както и на член 1 от Наредбата от [...] **23 октомври 2013 г.** относно координацията на инспекциите в селскостопанските обекти (ОССЕА, RS 910.15).

2. ЗАЩИТА НА ЖИВОТНИТЕ

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
1. Регламент (ЕО) № 1/2005 на Съвета от 22 декември 2004 г. относно защитата на животните по време на транспортиране и свързаните с това операции и за изменение на Директиви 64/432/ЕИО и 93/119/ЕО и Регламент (ЕО) № 1255/97 (ОВ L 3, 5.1.2005 г., стр. 1);	1. Федерален закон от 16 декември 2005 г. относно защитата на животните (LPA; RS 455), и по-специално членове 15 и 15a (принципи, международен превоз на животни) от него;
2. Регламент (ЕО) № 1255/97 на Съвета от 25 юни 1997 г. относно критериите на Общността за контролни пунктове и относно изменение на маршрутният план, посочен в приложението към Директива 91/628/ЕИО (ОВ L 174, 2.7.1997 г., стр. 1).	2. Наредба от 23 април 2008 г. относно защитата на животните (OPAn; RS 455.1), и по-специално членове 169—176 (международен превоз на животни) от нея.

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- а) Швейцарските органи се ангажират да спазват разпоредбите, произтичащи от Регламент (ЕО) № 1/2005, при търговията между Швейцария и Европейския съюз и при внос от трети страни.
- б) В случаите, предвидени в параграф 26 от Регламент (ЕО) № 1/2005, компетентните органи по местоназначение незабавно влизат във връзка с компетентните органи на мястото на потегляне.
- в) Изпълнението на разпоредбите, предвидени в членове 10, 11 и 16 от Директива 89/608/ЕИО на Съвета ⁽⁴⁾, е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.
- г) Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет въз основа по-специално на член 28 от Регламент (ЕО) № 1/2005 и на член 208 от Наредбата от 23 април 2008 г. относно защитата на животните (OPAn; RS 455.1).
- д) По силата на разпоредбите на член 15a, алинея 3 от Федералния закон от 16 декември 2005 г. относно защитата на животните (LPA; RS 455), транзитното преминаване през Швейцария на едър рогат добитък, овце, кози и свине, на коне за клане и на домашни птици за клане може да се осъществява единствено посредством железопътен или въздушен транспорт. Този въпрос ще бъде разгледан от Съвместния ветеринарен комитет.

3. ТАКСИ

1. За ветеринарните проверки при търговията между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария не се събират никакви такси.

2. За ветеринарните проверки на вноса от трети страни швейцарските органи се ангажират да събират таксите, свързани с официалния контрол, предвидени с Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета ^{(5)*}.

^{(1)*} Решение 2001/672/ЕО на Комисията от 20 август 2001 г. относно специалните правила, приложими при движение на едър рогат добитък, когато е изведен на лятна паша в планински области (ОВ L 235, 4.9.2001 г., стр. 23).

^{(2)*} Регламент (ЕО) № 599/2004 на Комисията от 30 март 2004 г. относно приемане на хармонизиран образец на сертификат и инспекционен доклад, свързан с търговията в рамките на Общността с животни и продукти от животински произход (ОВ L 94, 31.3.2004 г., стр. 44).

^{(3)*} Решение 2009/821/ЕО на Комисията от 28 септември 2009 г. относно съставяне на списък на граничните инспекционни пунктове, определяне на някои правила относно инспекциите, извършвани от ветеринарните експерти на Комисията, и определяне на ветеринарните единици в TRACES (ОВ L 296, 12.11.2009 г., стр. 1).

^{(4)*} Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството, свързано с ветеринарните и зоотехническите въпроси (ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34).

^{(5)*} Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).“

Допълнение 6 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 6

ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД

ГЛАВА I

Сектори, в които съществува взаимно призната равностойност
„Животински продукти, предназначени за консумация от човека“

Определенията в Регламент (ЕО) № 853/2004 се прилагат *mutatis mutandis*.

Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

	Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз		
	Търговски условия		Равностойност
	Европейски съюз	Швейцария	

Здраве на животните

1. Прясно месо, включително мляно месо, месни заготовки, продукти на основата на месо, непреработени мазнини и топени мазнини

Домашни копитни животни	Директива 64/432/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40)	Да ⁽¹⁾
Домашни еднокопитни животни	Директива 2002/99/ЕО Регламент (ЕО) № 999/2001.	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401);	

2. Месо от дивеч, отглеждан в стопанства, месни заготовки, продукти на основата на месо

Отглеждани в стопанства сухоземни бозайници, различни от посочените по-горе	Директива 64/432/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40)	Да
	Директива 92/118/ЕИО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401);	
	Директива 2002/99/ЕО Регламент (ЕО) № 999/2001.		
Щраусови птици, отглеждани в стопанства	Директива 92/118/ЕИО Директива 2002/99/ЕО		Да

Зайцеподобни

	Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз		
	Търговски условия		Равностойност
	Европейски съюз	Швейцария	

3. Месо от дивеч, месни заготовки, месни продукти

Копитен дивеч	Директива 2002/99/ЕО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да
Зайцеподобни	Регламент (ЕО) № 999/2001.	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	
Други сухоземни бозайници			
Пернат дивеч			

4. Прясно месо от домашни птици, месни заготовки, продукти на основата на месо, мазнини и топени мазнини

Домашни птици	Директива 92/118/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да
	Директива 2002/99/ЕО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	

5. Стомаси, пикочни мехури и черва

Говеда	Директива 64/432/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да ⁽¹⁾
Овце и кози	Директива 92/118/ЕИО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	
Свине	Директива 2002/99/ЕО		
	Регламент (ЕО) № 999/2001.		

6. Кости и продукти на основата на кости

Домашни копитни животни	Директива 64/432/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да ⁽¹⁾
Домашни еднокопитни животни	Директива 92/118/ЕИО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401)	
Други отглеждани в стопанства или диви сухоземни бозайници	Директива 2002/99/ЕО		
	Регламент (ЕО) № 999/2001.		
Домашни птици, щраусови птици и пернат дивеч			

	Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз		
	Търговски условия		Равностойност
	Европейски съюз	Швейцария	

7. Преработени животински протеини, кръв и кръвни продукти

Домашни копитни животни	Директива 64/432/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да ⁽¹⁾
Домашни еднокопитни животни	Директива 92/118/ЕИО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	
Други отглеждани в стопанства или диви сухоземни бозайници	Директива 2002/99/ЕО		
Домашни птици, щраусови птици и пернат дивеч	Регламент (ЕО) № 999/2001.		

8. Желатин и колаген

Директива 2002/99/ЕО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да ⁽¹⁾
Регламент (ЕО) № 999/2001.	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	

9. Мляко и млечни продукти

Директива 64/432/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да
Директива 2002/99/ЕО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	

10. Яйца и яйчни продукти

Директива 2002/99/ЕО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да
	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	

	Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз		
	Търговски условия		Равностойност
	Европейски съюз	Швейцария	

11. Продукти от риболов, двучерупчести мекотели, иглокожи, ципести и морски коремоноги

Директива 2006/88/ЕО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да
Директива 2002/99/ЕО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	

12. Мед

Директива 92/118/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да
Директива 2002/99/ЕО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	

13. Охлюви и жабешки бутчета

Директива 92/118/ЕИО	Закон от 1 юли 1966 г. относно епизооитите (LFE; RS 916.40)	Да
Директива 2002/99/ЕО	Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизооитите (OFE; RS 916.401);	

(¹) Признаването на сходството на законодателствата по отношение на наблюдението на ТСЕ по овцете и козите ще бъде преразгледано в рамките на Съвместния ветеринарен комитет.

Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз	
Европейски съюз	Швейцария
Обществено здравеопазване	

Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопatii (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1);

Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно хигиената на храните (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 1);

Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55).

Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206).

Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1);

Регламент (ЕО) № 2073/2005 на Комисията от 15 ноември 2005 г. относно микробиологични критерии за храните (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 1);

Федерален закон от 9 октомври 1992 г. относно хранителните продукти и предметите за ежедневна употреба (LDAI; RS 817.0);

Наредба от 23 април 2008 г. относно защитата на животните (OPAn; RS 455.1);

Наредба от 16 ноември 2011 г. относно основното обучение, обучението за придобиване на квалификация и продължаващото обучение на лицата, работещи в Публичната ветеринарна служба (RS 916.402);

Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401);

Наредба от 23 ноември 2005 г. относно първичното производство (OPPr; RS 916.020);

Наредба от 23 ноември 2005 г. относно клането на животни и проверките на месото (OAbCV; RS 817.190).

Наредба от 23 ноември 2005 г. относно хранителните продукти и предметите за ежедневна употреба (ODAIous; RS 817.02);

Наредба от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи за прилагане на законодателството в областта на хранителните продукти (RS 817.025.21);

Да, със специални условия

Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз		
Търговски условия		Равностойност
Европейски съюз	Швейцария	
	Наредба от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по икономически въпроси, образование и научни изследвания относно хигиената в първичното производство (ОНуPPr; RS 916.020.1); Наредба от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи относно хигиената (ОНуG; RS 817.024.1); Наредба от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи относно хигиената по време на клането на животни (ОНуAb; RS 817.190.1); Наредба от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи относно хранителните продукти от животински произход (RS 817.022.108).	
Регламент (ЕО) № 2074/2005 на Комисията от 5 декември 2005 г. за установяване на мерки за прилагане по отношение на някои продукти съгласно Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета и по отношение на организацията на официалния контрол съгласно Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета и Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, за дерогирание от Регламент (ЕО) № 852/2004 на Европейския парламент и на Съвета и за изменение на Регламенти (ЕО) № 853/2004 и (ЕО) № 854/2004 (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 27); Регламент (ЕО) № 2075/2005 на Комисията от 5 декември 2005 г. относно установяване на специфични правила за официалния контрол на трихинели (<i>Trichinella</i>) в месото (ОВ L 338, 22.12.2005 г., стр. 60).		
<i>Защита на животните</i>		
Регламент (ЕО) № 1099/2009 на Съвета от 24 септември 2009 г. относно защитата на животните по време на умъртвяване (ОВ L 303, 18.11.2009 г., стр. 1).	Федерален закон от 16 декември 2005 г. относно защитата на животните (LPA; RS 455); Наредба от 23 април 2008 г. относно защитата на животните (OPAn; RS 455.1); Наредба на Федералната ветеринарна служба от 12 август 2010 г. относно защитата на животните по време на клане (OPAnAb; RS 455.110.2); Наредба от 23 ноември 2005 г. относно клането на животни и проверките на месото (OAbCV; RS 817.190).	Да, със специални условия

Специални условия

- 1) Животинските продукти, предназначени за консумация от човека, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се придвижват само при същите условия, както животинските продукти, предназначени за консумация от човека, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, като това се отнася и до защитата на животните по време на умъртвяване. Ако е необходимо, тези продукти се придружават от здравните сертификати, предвидени за търговията между държавите — членки на Съюза, или определени с настоящото приложение и налични в системата TRACES.
- 2) Швейцария изготвя списък на своите одобрени предприятия в съответствие с разпоредбите на член 31 (регистрация/одобряване на предприятия) от Регламент (ЕО) № 882/2004.
- 3) По отношение на своя внос Швейцария прилага същите разпоредби като тези, приложими на равнището на Общността.
- 4) Компетентните органи на Швейцария не са прибегвали до дерогацията по отношение на изследването за откриване наличието на *Trichinella*, предвидена в член 3, точка 2 от Регламент (ЕО) № 2075/2005. В случай че ще бъде прилагана тази дерогация, компетентните органи на Швейцария се ангажират да нотифицират Комисията с писмена процедура за списъка от региони, в които рискът от *Trichinella* по домашните свине е официално признат за незначителен. Държавите — членки на Европейския съюз, разполагат със срок от три месеца, считано от тази нотификация, за да изпратят писмените си коментари до Комисията. Ако Комисията или държава членка не повдигне възражения, регионът се признава за регион, в който рискът от *Trichinella* е незначителен, и домашните свине, идващи от този регион, се освобождават от изследването за откриване наличието на *Trichinella*, провеждано по време на клане. Разпоредбите на член 3, точка 3 от Регламент (ЕО) № 2075/2005 се прилагат *mutatis mutandis*.
- 5) Във връзка с изследването за откриване наличието на *Trichinella*, в Швейцария се използват методите за откриване, изброени в глави I и II от приложение I към Регламент (ЕО) № 2075/2005. Няма да се прибегва обаче до трихинелоскопското изследване, описано в глава III от приложение I към Регламент (ЕО) № 2075/2005.
- 6) Компетентните органи на Швейцария могат да ползват дерогация по отношение на изследването за откриване наличието на *Trichinella* в кланични трупове и месо от домашни свине, предназначени за утаяване и клане в кланици с малък капацитет.

Тази разпоредба се прилага до 31 декември 2016 г.

По силата на разпоредбите на член 8, алинея 3 от Наредбата от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешните работи относно хигиенните изисквания при клането на животни (ОНуАб; RS 817.190.1) и на член 9, алинея 8 от Наредбата от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешните работи относно храните от животински произход (RS 817.022.108), тези кланични трупове и месо от домашни свине, предназначени за утаяване и клане, както и приготвените от тях месни заготовки, продукти на месна основа и преработени продукти на продукти на основата на месо, се маркират със специален здравен печат в съответствие с образеца, установен в последната алинея от приложение 9 към Наредбата от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи относно хигиенните изисквания при клането на животни. Тези продукти не могат да бъдат обект на търговия с държавите — членки на Европейския съюз, в съответствие с разпоредбите на член 9а от Наредбата от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи относно храните от животински произход.

- 7) Кланичните трупове и месото от домашни свине, предназначени за утаяване и клане, които са търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, с произход от:

— стопанствата, признати за свободни от *Trichinella* от компетентните органи на държавите — членки на Европейския съюз;

— регионите, в които рискът от *Trichinella* по домашните свине е официално признат за незначителен;

при които не е извършено изследването за откриване наличието на *Trichinella* по силата на разпоредбите на член 3 от Регламент (ЕО) № 2075/2005, се придвижват само при същите условия, както търгуваните между държавите — членки на Европейския съюз.

- 8) По силата на разпоредбите на член 2 от Наредбата относно хигиената (ОНуг; RS 817.024.1), компетентните органи на Швейцария могат да предвидят в определени случаи изключения от членове 8, 10 и 14 от посочената наредба:
- а) с цел да отговорят на нуждите на предприятията, разположени в планинските региони, съгласно Федералния закон от 6 октомври 2006 г. за регионалната политика (RS 901.0) и Наредбата от 28 ноември за регионалната политика (RS 901.021).

Компетентните органи на Швейцария се ангажират да нотифицират Комисията за такива адаптации с писмена процедура. Тази нотификация:

- предоставя подробно описание на разпоредбите, които компетентните органи на Швейцария смятат, че е необходимо да се адаптират, и естеството на предвидената адаптация;
- описва храните и предприятията, за които това се отнася;
- описва причините за адаптирането (включвайки, където е уместно, резюме на извършения анализ на риска и посочвайки всякакви мерки, които да се предприемат, за да се гарантира, че адаптацията няма да застраши постигането на целите на Наредбата относно хигиената (ОНуг; RS 817.024.1);
- предоставя всякаква друга свързана информация.

Комисията и държавите — членки на Европейския съюз, разполагат със срок от три месеца от получаването на тази нотификация, за да изпратят писмените си коментари. Ако е необходимо, се провежда заседание на Съвместния ветеринарен комитет.

- б) за производството на храни с традиционни характеристики.

Компетентните органи на Швейцария се ангажират да нотифицират Комисията за такива адаптации с писмена процедура най-късно 12 месеца, след като са били предоставени отделни или общи дерогации. Всяка нотификация:

- предоставя кратко описание на разпоредбите, които са били адаптирани;
- описва храните и предприятията, за които това се отнася; и
- предоставя всякаква друга свързана информация.

- 9) Комисията информира Швейцария за дерогациите и адаптациите, приложими в държавите — членки на Европейския съюз, съгласно член 13 от Регламент (ЕО) № 852/2004, член 10 от Регламент (ЕО) № 852/2003, член 13 от Регламент (ЕО) № 854/2003 и член 7 от Регламент (ЕО) № 2074/2005.

10) Съгласно член 179^г от Наредбата относно епизоотиите и член 4 от Наредбата относно хранителните продукти от животински произход, Швейцария въведе политика на изтегляне на специфичния рисков материал от хранителните вериги за животните и човека. Списъкът със специфичния рисков материал, премахван при животните от рода на едрия рогат добитък, включва по-специално гръбначния стълб на животните на възраст над 30 месеца, сливиците, червата от дванадесетопръстника до правото черво и мезентериума на животните от всички възрасти.

11) Референтните лаборатории на Европейския съюз за остатъчни вещества от ветеринарномедицински препарати и замърсители в храните от животински произход са следните:

- а) За остатъчните вещества, изброени в група А, точки 1, 2, 3 и 4, група Б, точка 2, буква г) и група Б, точка 3, буква г) от приложение I към Директива 96/23/ЕО:

RIKILT - Institute of Food Safety, част от Wageningen University & Research Centre

P.O. Box 230

6700 AE Wageningen

Нидерландия

- б) За остатъчните вещества, изброени в група Б, точка 1 и група Б, точка 3, буква д) от приложение I към Директива 96/23/ЕО, и за карбадокс и олаквиндокс:

Laboratoire d'étude et de recherches sur les médicaments vétérinaires et les désinfectants

ANSES — Laboratoire de Fougères

35306 Fougères cedex

Франция

- в) За остатъчните вещества, изброени в група А, точка 5 и група Б, точка 2, букви а), б) и д) от приложение I към Директива 96/23/ЕО:

Bundesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit

Diedersdorfer Weg 1

12277 Berlin

Германия

- г) За остатъчните вещества, изброени в група Б, точка 3, буква в) от приложение I към Директива 96/23/ЕО:

Istituto Superiore di Sanità (ISS)

Viale Regina Elena, 299

I-00161 Roma

Италия

Швейцария покрива дължимите от нея разходи за дейностите, извършвани от тези лаборатории в това им качество. Правомощията и задачите на лабораториите са тези, посочени в Регламент (ЕО) № 882/2004.

12) До признаването на съпоставимостта на законодателството на Съюза и на швейцарското законодателство, при износ за Европейския съюз Швейцария гарантира спазването на посочените по-долу актове и на текстовете за тяхното прилагане:

1. Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните (ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1).

2. Регламент за изпълнение (ЕС) № 872/2012 на Комисията от 1 октомври 2012 г. за приемане на предвидения в Регламент (ЕО) № 2232/96 на Европейския парламент и на Съвета списък на ароматичните вещества, за въвеждането му в приложение I към Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1565/2000 на Комисията и на Решение 1999/217/ЕО на Комисията (ОВ L 267, 2.10.2012 г., стр. 1).
3. Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3).
4. Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти и за отмяна на директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10);
5. Директива 1999/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно храните и хранителните съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение (ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 16).
6. Директива 1999/3/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. относно съставянето на списък на Общността за храни и хранителни съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение (ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 24).

[...]

8. Решение 2002/840/ЕО на Комисията от 23 октомври 2002 г. относно приемане на списък на одобрени съоръжения в трети страни за облъчване на храните (ОВ L 287, 25.10.2002 г., стр. 40).
9. Регламент (ЕО) № 2065/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 10 ноември 2003 г. относно пушилни ароматизанти, използвани или предназначени за влагане в или върху храни (ОВ L 309, 26.11.2003 г., стр. 1).
10. Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).

[...]

12. Регламент (ЕО) № 1332/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ензимите в храните и за изменение на Директива 83/417/ЕИО на Съвета, Регламент (ЕО) № 1493/1999 на Съвета, Директива 2000/13/ЕО, Директива 2001/112/ЕО на Съвета и Регламент (ЕО) № 258/97 (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 7).
13. Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно добавките в храните (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 16).
14. Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ароматизантите и определени хранителни съставки с ароматични свойства за влагане във или върху храни и за изменение на Регламент (ЕО) № 1601/91 на Съвета, регламенти (ЕО) № 2232/96 и (ЕО) № 110/2008 и Директива 2000/13/ЕО (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 34).

15. [...] Регламент (ЕС) № 231/2012 на Комисията от 9 март 2012 г. за определяне на спецификации на добавките в храните, включени в списъците в приложения II и III към Регламент (ЕО) № 1333/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 83, 22.3.2012 г., стр. 1).

16. Директива 2009/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно екстракционните разтворители, използвани в производството на храни и съставките на храни (ОВ L 141, 6.6.2009 г., стр. 3).

[...]

[...]

19. Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11).

„Странични животински продукти, непредназначени за консумация от човека“

Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз

Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз		
Търговски условия		Равностойност
Европейски съюз (*)	Швейцария (*)	
(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.		
1. Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопатии (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1); 2. Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (регламент относно странични животински продукти) (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1); 3. Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ L 54, 26.2.2011 г., стр. 1).	1. Наредба от 23 ноември 2005 г. относно клането на животни и проверките на месото (OAbCV; RS 817.190); 2. Наредба от 23 ноември 2005 г. на Федералния департамент по вътрешни работи относно хигиената по време на клането на животни (ONyAb; RS 817.190.1); 3. Наредба от 27 юни 1995 г. относно епизоотиите (OFE; RS 916.401); 4. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; (RS 916.443.10); 5. Наредба от 25 май 2011 г. за унищожаване на страничните животински продукти (OESPA; RS 916.441.22).	Да, със специални условия

Специални условия

По отношение на своя внос Швейцария прилага същите разпоредби, както разпоредбите по членове 25—28, 30—31 и приложения XIV и XV (сертификати) от Регламент (ЕС) № 142/2011, в съответствие с членове 41—42 от Регламент (ЕО) № 1069/2009.

Търговията с материали от категории 1 и 2 се урежда от член 48 от Регламент (ЕО) № 1069/2009.

Материалите от категория 3, търгувани между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, трябва да бъдат придружавани от търговските документи и здравните сертификати, предвидени в глава III от приложение VIII към Регламент (ЕС) № 142/2011, в съответствие с член 17 от Регламент (ЕС) № 142/2011 и членове 21 и 48 от Регламент (ЕО) № 1069/2009.

В съответствие с дял II, глава I, раздел 2 от Регламент (ЕО) № 1069/2009 и глава IV и приложение IX към Регламент (ЕС) № 142/2011 Швейцария изготвя списък на своите съответни предприятия.

ГЛАВА II

Други сектори, различни от тези, обхванати от глава I

Износ от Европейския съюз за Швейцария и износ от Швейцария за Европейския съюз

Износът е обект на същите условия, както и търговията вътре в Съюза. Следователно, ако е приложимо, компетентните органи издават сертификат за потвърждаване на съответствието с тези условия, който да придружава пратките.

Ако е необходимо, образците за сертификати ще бъдат обсъдени в рамките на Съвместния ветеринарен комитет.“

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Допълнение 7 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 7

КОМПЕТЕНТНИ ОРГАНИ

ЧАСТ А

Швейцария

Правомощията в областта на ветеринарно-санитарния контрол са поделени между службите на отделните кантони и тези на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси. Прилагат се следните разпоредби:

- при износ за Европейския съюз, кантоните отговарят за наблюдението на съответствието с производствените условия и изисквания, и по-специално за определените със закон проверки и издаването на здравни сертификати, удостоверяващи спазването на определените стандарти и изисквания;
- Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси отговаря за общата координация, за одитите на системите за инспекция и за упражняване на необходимата законодателна инициатива с оглед на единното прилагане на стандартите и изискванията в рамките на швейцарския пазар. Тя отговаря също така за вноса на храните от животински произход и на другите животински продукти с произход от трети страни. Също така службата отговаря за разрешенията за износа на страничните животински продукти от категория 1 и 2 за Европейския съюз.

ЧАСТ Б

Европейски съюз

Правомощията са поделени между националните служби на отделните държави членки и Европейската комисия. Прилагат се следните разпоредби:

- при износ за Швейцария, държавите членки отговарят за наблюдението на съответствието с производствените условия и изисквания, и по-специално за определените със закон проверки и издаването на здравни сертификати, удостоверяващи спазването на определените стандарти и изисквания;
 - Европейската комисия отговаря за общата координация, за одитите на системите за инспекция и за упражняване на необходимата законодателна инициатива с оглед на единното прилагане на стандартите и изискванията в рамките на Единния европейски пазар.“
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

Допълнение 10 към приложение 11 към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 10

ЖИВОТИНСКИ ПРОДУКТИ: ПРОВЕРКИ ПО ГРАНИЦИТЕ И ПЛАЩАНЕ НА ТАКСИ

ГЛАВА I

Общи разпоредби

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Европейски съюз	Швейцария
1. Решение 2004/292/ЕО на Комисията от 30 март 2004 г. относно въвеждането на системата TRACES и за изменение на Решение 92/486/ЕИО (ОВ L 94, 31.3.2004 г., стр. 63).	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40) и по-специално член 57 от него.
2. Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2002 г. за установяване на общите принципи и изисквания на законодателството в областта на храните, за създаване на Европейски орган за безопасност на храните и за определяне на процедури относно безопасността на храните (ОВ L 31, 1.2.2002 г., стр. 1).	2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10);
	3. Наредба от 27 август 2008 г. относно вноса и транзита по въздух на животински продукти с произход от трети страни (OITPA; RS 916.443.13);
	4. Наредба от 16 май 2007 г. Федералния департамент по вътрешни работи относно проверките на вноса и транзита на животни и животински продукти (Наредба относно проверките OITE; RS 916.443.106);
	5. Наредба от 30 октомври 1985 г. относно таксите, събирани от Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси (Наредба относно таксите на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси; RS 916.472);

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. Комисията, в сътрудничество с Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси, интегрира Швейцария в компютърната система TRACES, в съответствие с Решение 2004/292/ЕО на Комисията.
2. Комисията, в сътрудничество с Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси, интегрира Швейцария в системата за бързо предупреждение, предвидена в член 50 от Регламент (ЕО) № 178/2002, по отношение на разпоредбите, свързани с отказ на достъп на границата за животински продукти.

При отхвърляне на партида, контейнер или товар от страна на компетентен орган на граничен пункт на Европейския съюз, Комисията незабавно уведомява Швейцария.

Швейцария уведомява незабавно Комисията за всяко свързано с пряк или косвен риск за здравето на човека отхвърляне на партида, контейнер или товар от храни или фуражи от страна на компетентен орган на швейцарски граничен пункт и спазва правилата за поверителност, предвидени в член 52 от Регламент (ЕО) № 178/2002.

Специфичните мерки, свързани с това участие, се определят в рамките на Съвместния ветеринарен комитет.

ГЛАВА II

Ветеринарни проверки, приложими при търговията между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

Ветеринарните проверки, приложими при търговията между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, се осъществяват в съответствие с разпоредбите, посочени по-долу:

Европейски съюз	Швейцария
1. Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството, свързано с ветеринарните и зоотехническите въпроси (ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34);	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40) и по-специално член 57 от него.
2. Директива 89/662/ЕИО на Съвета от 11 декември 1989 г. относно ветеринарните проверки по отношение на търговията вътре в Общността с оглед доизграждането на вътрешния пазар (ОВ L 395, 30.12.1989 г., стр. 13);	2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10);
3. Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека (ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11).	3. Наредба от 27 август 2008 г. относно вноса и транзита по въздух на животински продукти с произход от трети страни (OITPA; RS 916.443.13);
	4. Наредба от 16 май 2007 г. Федералния департамент по вътрешни работи относно проверките на вноса и транзита на животни и животински продукти (Наредба относно проверките OITE; RS 916.443.106);
	5. Наредба от [...] 28 ноември 2014 г. относно вноса, транзита и износа на домашни любимци ([...] OITE-AC ; RS 916.443.14);
	6. Наредба от 30 октомври 1985 г. относно таксите, събирани от Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси (Наредба относно таксите на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси; RS 916.472).

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

В случаите, предвидени в параграф 8 от Директива 89/662/ЕИО, компетентните органи по местоназначение незабавно влизат във връзка с компетентните органи на мястото на изпращане. Те предприемат всички необходими мерки и уведомяват компетентния орган на мястото на изпращане и Комисията за естеството на извършените проверки, за взетите решения и за основанията за такива решения.

Прилагането на разпоредбите, предвидени в членове 10, 11 и 16 от Директива 89/608/ЕИО и на членове 9 и 16 от Директива 89/662/ЕИО, е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.

ГЛАВА III

Ветеринарни проверки, приложими при внос от трети страни

А. ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е посочено друго, всяка препратка към определен акт се смята за препратка към посочения акт с последните му изменения.

Проверките, които се отнасят до вноса от трети страни, се осъществяват в съответствие с посочените по-долу разпоредби:

Европейски съюз	Швейцария
1. Регламент (ЕО) № 136/2004 на Комисията от 22 януари 2004 г. за определяне на процедурите за ветеринарни проверки на граничните инспекционни пунктове на Общността на продукти, внасяни от трети страни (ОВ L 21, 28.1.2004 г., стр. 11);	1. Закон от 1 юли 1966 г. относно епизоотиите (LFE; RS 916.40) и по-специално член 57 от него.
2. Регламент (ЕО) № 206/2009 на Комисията от 5 март 2009 г. относно въвеждането в Общността на пратки с продукти от животински произход за лична консумация и за изменение на Регламент (ЕО) № 136/2004 (ОВ L 77, 24.3.2009 г., стр. 1);	2. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (OITE; RS 916.443.10);
3. Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206);	3. Наредба от 27 август 2008 г. относно вноса и транзита по въздух на животински продукти с произход от трети страни (OITPA; RS 916.443.13);
4. Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1);	4. Наредба от 16 май 2007 г. Федералния департамент по вътрешни работи относно проверките на вноса и транзита на животни и животински продукти (Наредба относно проверките OITE; RS 916.443.106);
5. Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите членки и сътрудничеството между тях и Комисията, за да се осигури правилното прилагане на законодателството, свързано с ветеринарните и зоотехническите въпроси (ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34);	5. Наредба от [...] 28 ноември 2014 г. относно вноса, транзита и износа на домашни любимци ([...] OITE-AC ; RS 916.443.14).
6. Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3);	6. Наредба от 30 октомври 1985 г. относно таксите, събирани от Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси (Наредба относно таксите на Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси; RS 916.472);
7. Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти и за отмяна на директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и на решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10);	7. Закон от 9 октомври 1992 г. относно хранителните продукти (LDAI; RS 817.0);
8. Директива 97/78/ЕО на Съвета от 18 декември 1997 г. за определяне на принципите, които регулират организацията на ветеринарните проверки на продуктите, въведени в Общността от трети страни (ОВ L 24, 30.1.1998 г., стр. 9);	8. Наредба от 23 ноември 2005 г. относно хранителните продукти и предметите за ежедневна употреба (ODAIous; RS 817.02);
	9. Наредба от 23 ноември 2005 г. за прилагане на законодателството в областта на хранителните продукти (RS 817.025.21);
	10. Наредба на Федералния департамент по вътрешни работи от 26 юни 1995 г. относно чуждите вещества и съставките в хранителните продукти (OSEC; RS 817.021.23).

Европейски съюз	Швейцария
9. Решение 2002/657/ЕО на Комисията от [...] 12 август 2002 г. за прилагане на Директива 96/23/ЕО на Съвета по отношение изпълнението на аналитични методи и тълкуването на резултати (ОВ L 221, 17.8.2002 г., стр. 8);	
10. Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека (ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11);	
11. Решение 2005/34/ЕО на Комисията от 11 януари 2005 г. за определяне на хармонизирани стандарти за изпитването на определени остатъчни вещества в продукти от животински произход, които се внасят от трети страни (ОВ L 16, 20.1.2005 г., стр. 61).	
12. Решение 2007/275/ЕО на Комисията от 17 април 2007 г. относно списъците с животни и продукти, които подлежат на проверка в граничните инспекционни пунктове съгласно директиви 91/496/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета (ОВ L 116, 4.5.2007 г., стр. 9).	

Б. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

1. За целите на прилагането на член 6 от Директива 97/78/ЕО граничните инспекционни пунктове на държавите — членки на Европейския съюз са, както следва: граничните инспекционни пунктове, които са одобрени за извършване на ветеринарните проверки на животински продукти и са посочени в приложението към измененото Решение 2001/881/ЕО на Комисията от 7 декември 2001 г. относно определяне на списък на граничните инспекционни пунктове, одобрени да извършват ветеринарни проверки на животни и животински продукти с произход от трети страни и относно актуализиране на подробните правила за контрола, който трябва да бъде упражняван от експертите на Комисията.
2. За целите на прилагането на член 6 от Директива 97/78/ЕО граничните инспекционни пунктове за Швейцария са, както следва:

Име	Код по TRACES	Вид	Инспекционен център	Вид на одобрението
Летище Цюрих	CHZRH4	А	Център 1	NHC (*)
			Център 2	HC(2) (*)
Летище Женева	CHGVA4	А	Център 2	HC(2), NHC (*)

(*) Позоваване на категориите на одобрение, определени с Решение 2009/821/ЕО.

По-нататъшните изменения на списъка с граничните инспекционни пунктове, на техните инспекционни центрове и на вида на тяхното одобрение са от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет.

Осъществяването на проверки на място е от компетентността на Съвместния ветеринарен комитет въз основа по-специално на член 45 от Регламент (ЕО) № 882/2004 и член 57 от Закона относно епизоотите.

ГЛАВА IV

Санитарни условия и условия за контрол на търговията между Европейския съюз и Швейцария

За секторите, в които съществува взаимно призната равностойност, животинските продукти, търгувани между държавите — членки на Съюза, и Швейцария, се придвижват при същите условия, както продуктите, търгувани между държавите — членки на Съюза. Ако е необходимо, тези продукти се придружават от здравните сертификати, предвидени за търговията между държавите — членки на Съюза, или определени с настоящото приложение и налични в системата TRACES.

За останалите сектори остават приложими санитарните условия, определени в допълнение 6, глава II.

ГЛАВА V

Санитарни условия и условия за контрол на вноса от трети страни

I. ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ — ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

A. Правила относно общественото здраве

1. Директива 2009/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно екстракционните разтворители, използвани в производството на храни и съставките на храни (**преработена**) (ОВ L 141, 6.6.2009 г., стр. 3).
2. Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно ароматизантите и определени хранителни съставки с ароматични свойства за влагане във или върху храни и за изменение на Регламент (ЕИО) № 1601/91 на Съвета, регламенти (ЕО) № 2232/96 и (ЕО) № 110/2008 и Директива 2000/13/ЕО (ОВ L 354, 31.12.2008 г., стр. 34).
3. Регламент (ЕО) № 470/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 г. относно установяване на процедури на Общността за определяне на допустимите стойности на остатъчни количества от фармакологичноактивни субстанции в храни от животински произход, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 2377/90 на Съвета и за изменение на Директива 2001/82/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 152, 16.6.2009 г., стр. 11).
4. Регламент (ЕИО) № 315/93 на Съвета от 8 февруари 1993 г. за установяване на общностни процедури относно замърсителите в храните (ОВ L 37, 13.2.1993 г., стр. 1).
5. Директива 95/45/ЕО на Комисията от 26 юли 1995 г. за определяне на специфични критерии за чистота на оцветителите, които са предназначени за влагане в храни (ОВ L 226, 22.9.1995 г., стр. 1).
6. Директива 96/22/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно забрана на употребата на определени субстанции с хормонално или тиреостатично действие и на бета-агонисти в животновъдството и за отмяна на директиви 81/602/ЕИО, 88/146/ЕИО и 88/299/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 3).
7. Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях в живи животни и животински продукти и за отмяна на директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и на решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО (ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10).

8. Регламент за изпълнение (ЕС) № 872/2012 на Комисията от 1 октомври 2012 г. за приемане на предвидения в Регламент (ЕО) № 2232/96 на Европейския парламент и на Съвета списък на ароматичните вещества, за въвеждането му в приложение I към Регламент (ЕО) № 1334/2008 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1565/2000 на Комисията и на Решение 1999/217/ЕО на Комисията (ОВ L 267, 2.10.2012 г., стр. 1).
9. Директива 1999/2/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. за сближаване на законодателствата на държавите членки относно храните и хранителните съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение (ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 16).
10. Директива 1999/3/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 февруари 1999 г. относно съставянето на списък на Общността за храни и хранителни съставки, които са обработени с йонизиращо лъчение (ОВ L 66, 13.3.1999 г., стр. 24).
11. Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопatii (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1).
12. Решение 2002/840/ЕО на Комисията от 23 октомври 2002 г. относно приемане на списък на одобрени съоръжения в трети страни за облъчване на храните (ОВ L 287, 25.10.2002 г., стр. 40).“
13. Регламент (ЕО) № 2160/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 17 ноември 2003 г. относно контрола на салмонела и други специфични агенти, причиняващи зоонози, които присъстват в хранителната верига (ОВ L 325, 12.12.2003 г., стр. 1).
14. Регламент (ЕО) № 2065/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 10 ноември 2003 г. относно пушилни ароматизанти, използвани или предназначени за влагане в или върху храни (ОВ L 309, 26.11.2003 г., стр. 1).
15. Директива 2004/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. за отмяна на някои директиви, отнасящи се до хигиената на храните и здравните условия при производството и пускането на пазара на някои продукти от животински произход, предназначени за консумация от човека, и за изменение на Директиви 89/662/ЕО и 92/118/ЕО на Съвета и на Решение 95/408/ЕО на Съвета (ОВ L 157, 30.4.2004 г., стр. 33).
16. Регламент (ЕО) № 853/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно определяне на специфични хигиенни правила за храните от животински произход (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 55).
17. Регламент (ЕО) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. за определяне на специфичните правила за организирането на официален контрол върху продуктите от животински произход, предназначени за човешка консумация (ОВ L 139, 30.4.2004 г., стр. 206).
18. Решение 2005/34/ЕО на Комисията от 11 януари 2005 г. за определяне на хармонизирани стандарти за изпитването на определени остатъчни вещества в продукти от животински произход, които се внасят от трети страни (ОВ L 16, 20.1.2005 г., стр. 61).
19. Регламент (ЕО) № 401/2006 на Комисията от 23 февруари 2006 г. за установяване на методи за вземане на проби и за анализ за целите на официалния контрол на нивата за микотоксини в храни (ОВ L 70, 9.3.2006 г., стр. 12).
20. Регламент (ЕО) № 1881/2006 на Комисията от 19 декември 2006 г. за определяне на максимално допустимите количества на някои замърсители в храните (ОВ L 364, 20.12.2006 г., стр. 5).

21. Регламент (ЕС) № 252/2012 на Комисията от 21 март 2012 г. за определяне на методи за вземане на проби и анализ за целите на официалния контрол на съдържанието на диоксини, диоксиноподобни полихлорирани бифенили (PCB) и недииоксиноподобни PCB в определени храни, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1883/2006 (ОВ L 84, 23.3.2012 г., стр. 1).
22. Регламент (ЕО) № 333/2007 на Комисията от 28 март 2007 г. за определяне на методите за вземане на проби и анализ за официалния контрол върху съдържанието на олово, кадмий, живак, неорганичен калай, 3-MCPD и полициклични ароматни хидрокарбони в храни (ОВ L 88, 29.3.2007 г., стр. 29).

Б. Правила относно здравето на животните

1. Директива 92/118/ЕИО на Съвета от 17 декември 1992 г. за определяне на ветеринарно-санитарните и здравните изисквания относно търговията и вноса в Общността на продукти, които не са подчинени по отношение на посочените изисквания на специалните правила на Общността, посочени в глава I от приложение А към Директива 89/662/ЕИО и по отношение на патогените на Директива 90/425/ЕИО (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49).
2. Регламент (ЕО) № 999/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2001 г. относно определяне на правила за превенция, контрол и ликвидиране на някои трансмисивни спонгиформни енцефалопatii (ОВ L 147, 31.5.2001 г., стр. 1).
3. Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1774/2002 (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 1).
4. Регламент (ЕС) № 142/2011 на Комисията от 25 февруари 2011 г. за прилагане на Регламент (ЕО) № 1069/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на здравни правила относно странични животински продукти и производни продукти, непредназначени за консумация от човека, и за прилагане на Директива 97/78/ЕО на Съвета по отношение на някои проби и артикули, освободени от ветеринарни проверки на границата съгласно посочената директива (ОВ L 54, 26.2.2011 г., стр. 1).
5. Директива 2002/99/ЕО на Съвета от 16 декември 2002 г. за установяване на ветеринарно-санитарни правила, регулиращи производството, преработката, разпространението и пускането на пазара на продукти от животински произход за консумация от човека (ОВ L 18, 23.1.2003 г., стр. 11).
6. Директива 2006/88/ЕО на Съвета от 24 октомври 2006 г. относно ветеринарномедицинските изисквания за аквакултури и продукти от тях и за предотвратяване и борба с някои болести по водните животни (ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 14).

В. Други специфични мерки (*)

(*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

1. Временно споразумение относно търговията и митническия съюз между Европейската икономическа общност и Република Сан Марино — Съвместна декларация — Декларация на Общността (ОВ L 359, 9.12.1992 г., стр. 14).
2. Решение [...] **94/1/ЕОБС, ЕО** на Съвета и на Комисията от 13 декември 1993 г. за сключване на Споразумението за Европейското икономическо пространство между Европейските общности, техните държави членки и Република Австрия, Република Финландия, Република Исландия, Княжество Лихтенщайн, Кралство Норвегия, Кралство Швеция и Конфедерация Швейцария (ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 1).
3. Решение 97/132/ЕО на Съвета от 17 декември 1996 г. относно сключването на Споразумението между Европейската общност и Нова Зеландия относно санитарните мерки, приложими за търговията с живи животни и животински продукти (ОВ L 57, 26.2.1997 г., стр. 4).

4. Решение 97/345/ЕО на Съвета от 17 февруари 1997 г. относно подписване на Протокол по ветеринарни въпроси в допълнение към Споразумението под формата на размяна на писма между Европейската икономическа общност и Княжество Андора (ОВ L 148, 6.6.1997 г., стр. 15).
5. Решение 98/258/ЕО на Съвета от 16 март 1998 г. относно сключването на Споразумение между Европейската общност и Съединените американски щати за санитарни мерки за защита на общественото здраве и здравето на животните при търговията с живи животни и животински продукти (ОВ L 118, 21.4.1998 г., стр. 1).
6. Решение 98/504/ЕО на Съвета от 29 юни 1998 г. относно сключването на Временно споразумение за търговия и свързани с търговията въпроси между Европейската общност, от една страна, и Обединените мексикански щати, от друга страна (ОВ L 226, 13.8.1998 г., стр. 24).
7. Решение 1999/201/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г. относно сключване на споразумение между Европейската общност и правителството на Канада относно санитарните мерки за защита на общественото здраве и здравето на животните по отношение на търговия с живи животни и животински продукти (ОВ L 71, 18.3.1999 г., стр. 1).
8. Решение 1999/778/ЕО на Съвета от 15 ноември 1999 г. относно подписването на протокол относно ветеринарните въпроси, допълващ споразумението между Европейската общност, от една страна, и правителството на Дания и местното правителство на Фарьорските острови, от друга страна (ОВ L 305, 30.11.1999 г., стр. 25).
9. Протокол 1999/1130/ЕО относно ветеринарни въпроси в допълнение към споразумението между Европейската общност, от една страна, и правителството на Дания и местното правителство на Фарьорските острови, от друга страна (ОВ L 305, 30.11.1999 г., стр. 26).
10. Решение 2002/979/ЕО на Съвета от 18 ноември 2002 г. за подписване и временно прилагане на някои разпоредби на Договора за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Чили, от друга страна (ОВ L 352, 30.12.2002 г., стр. 1).

II. ШВЕЙЦАРИЯ – ЗАКОНОДАТЕЛСТВО (*)

- (*) Освен ако не е указано друго, всяко позоваване на даден акт се смята за позоваване на посочения акт, така както той е изменен преди 31 декември 2014 г.

- А. Наредба от 18 април 2007 г. относно вноса, транзита и износа на животни и животински продукти (ОПТЕ; RS 916.443.10);
- Б. Наредба от 27 август 2008 г. относно вноса и транзита с произход на животински продукти по въздух от трети страни (ОИПРА; RS 916.443.13).

III. ПРАВИЛА И ПРОЦЕДУРИ ЗА ПРИЛАГАНЕ

- А. Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси прилага, едновременно с държавите — членки на Европейския съюз, условията за внос, установени в законодателството, посочено в точка I от настоящото допълнение, мерките за прилагане и списъците на предприятията, от които съответният внос е разрешен. Този ангажимент се прилага по отношение на всички приложими актове, независимо от датата на приемането им.

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси може да предприема по-ограничителни мерки и да изисква допълнителни гаранции. В рамките на Съвместния ветеринарен комитет се провеждат консултации с цел намиране на подходящо решение.

Федералната служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси и държавите — членки на Европейския съюз, се уведомяват взаимно за специфичните условия за внос, установени на двустранно равнище, които не са обект на хармонизиране на равнището на Общността.

- Б. Граничните инспекционни пунктове на държавите членки, посочени в глава III, точка Б.1 от настоящото допълнение, осъществяват проверките по отношение на вноса от трети страни, предназначен за Швейцария, в съответствие с глава III, точка А от настоящото допълнение.
- В. Граничните инспекционни пунктове на Швейцария, посочени в глава III, точка Б.2 от настоящото допълнение, осъществяват проверките по отношение на вноса от трети страни, предназначен за държавите членки на Съюза, в съответствие глава III, точка А от настоящото допълнение.
- Г. Съгласно разпоредбите на Наредбата от 27 август 2008 г. относно вноса и транзита по въздух на животински продукти с произход от трети страни (ОИПРА; RS 916.443.13) Конфедерация Швейцария си запазва възможността да внася говеждо месо от животни, които е възможно да са били третирани с хормонални стимулатори на растежа. Износът на такова месо за Европейския съюз е забранен. Освен това Конфедерация Швейцария:
- ограничава използването на такова месо единствено за целите на директната доставка до потребителите чрез търговски обекти за търговия на дребно при спазване на съответните условия за етикетирание,
 - ограничава въвеждането му единствено до швейцарските гранични инспекционни пунктове; и
 - поддържа адекватна система на проследимост и насочване, целяща да предотврати всякакви възможности за по-нататъшно навлизане на територия на държавите — членки на Европейския съюз;
 - веднъж годишно представя на Комисията доклад за произхода и местоназначението на вноса, както и списък за осъществените проверки, с цел гарантиране на спазването на условията, изброени в по-горните тирета;
 - в случай на опасения тези разпоредби ще бъдат разгледани от Съвместния ветеринарен комитет.

ГЛАВА VI

Такси

1. За ветеринарните проверки, приложими при търговията между държавите — членки на Европейския съюз, и Швейцария, не се събират никакви такси.
2. За ветеринарните проверки на вноса от трети страни швейцарските органи се ангажират да събират таксите, свързани с официалния контрол, предвидени с Регламент (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно официалния контрол, провеждан с цел осигуряване на проверка на съответствието със законодателството в областта на фуражите и храните и правилата за опазване здравето на животните и хуманното отношение към животните (ОВ L 165, 30.4.2004 г., стр. 1).“

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

Допълнение 11 към приложение IV към Споразумението относно селското стопанство се заменя със следното:

„ДОПЪЛНЕНИЕ 11

ЗВЕНА ЗА КОНТАКТ

I. За Европейския съюз:

Директор

Ветеринарни и международни въпроси

Генерална дирекция „Здравеопазване и безопасност на храните“

Европейска комисия

1049 Брюксел, Белгия

II. За Швейцария:

Директор

Федерална служба за безопасност на храните и ветеринарни въпроси

3003 Берн, Швейцария“

ISSN 1977-0618 (електронно издание)
ISSN 1830-3617 (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG